

รายงานวิจัย

ความต้องการและการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

Needs and Management of English Elective Courses of
Prince of Songkla University Undergraduate Students,

Hat Yai Campus

โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัศมี เถาธรรมสารและคณะ

สนับสนุนโดยกองทุนวิจัยคณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
ปีงบประมาณ 2551

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการ ในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีและความต้องการ ในการเลือกเรียนวิชาเลือกภาษาอังกฤษของนักศึกษารวมทั้งการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการศึกษาจากเอกสาร ได้มีการส่งแบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา ไปยังกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ ซึ่งประกอบด้วยอาจารย์และนักศึกษา ในสาขาวิชาต่าง ๆ ระดับปริญญาตรีของแต่ละคณะ ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพได้จากการสัมภาษณ์ ผู้บริหารของภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน นอกจากนี้ยังมีการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการจัดการรายวิชาเลือกของภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามด้วยสถิติพื้นฐาน และถอดความข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ เพื่อวิเคราะห์และสรุปประเด็น

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาสอดคล้องกับสื่อภาษาอังกฤษที่ใช้สอนและวิธีการสอนของอาจารย์ในสาขาวิชา นักศึกษาใช้ทักษะการอ่านมากกว่าทักษะภาษาอังกฤษอื่น ๆ เนื่องจากสื่อที่อาจารย์ใช้ประกอบการสอนเป็นตำราและบทความวิชาการ/วิจัยที่เป็นภาษาอังกฤษ และมีการใช้คำศัพท์เทคนิคในการบรรยายมาก ถึงแม้ว่าการสอนโดยบรรยายเป็นภาษาอังกฤษตลอดคาบการสอนยังอยู่ในระดับน้อย ด้านความต้องการ ในการเลือกเรียนวิชาเลือกภาษาอังกฤษ อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าควรเป็นวิชาที่เน้นทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันมากที่สุด รองลงมาคือภาษาอังกฤษเพื่อการทำงานและการศึกษาต่อ ส่วนการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษในวิทยาเขตหาดใหญ่ การกำหนดรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษและจำนวนกลุ่มที่ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์เปิดสอนแต่ละภาค จะขึ้นอยู่กับสัดส่วนของอัตราค่าจ้างกับภาระงานของภาควิชา และการเกื้อภาระงานสอนของอาจารย์ให้อยู่ในปริมาณตามเกณฑ์ของภาควิชา ในด้านการเปิดรายวิชาใหม่นั้น ไม่มีข้อจำกัดในการเปิด หากเนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับรายวิชาที่เปิดสอนอยู่แล้ว

ผลการวิจัยครั้งนี้นำมาซึ่งข้อเสนอแนะในการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษ ในด้านของจำนวนกลุ่มที่เปิดสอน ทักษะที่ควรพัฒนา เนื้อหาของรายวิชาและเวลาเรียนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน รวมทั้งแนวทางในการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาทั้งในระดับคณะและมหาวิทยาลัย

Abstract

The purposes of this research were to investigate the needs for English usage of undergraduate students and their needs in taking English elective courses as well as the management of English elective courses at Prince of Songkla University (PSU), Hat Yai campus. Data was collected through a variety of means: questionnaires, interviews, and review of documents. Two sets of questionnaires were sent to a stratified random sample of both the lecturers and undergraduate students in different academic disciplines while qualitative data was collected in the form of interviews with former and current administrators of the Department of Languages and Linguistics, Faculty of Liberal Arts. Information from documents was also examined to obtain data on the department's management of English elective courses. The survey data was then analyzed using basic descriptive statistics whereas the interview responses were transcribed and analyzed manually.

The findings revealed that undergraduate students' needs in English usage were related to both the teaching media and the teaching methods used by lecturers in different disciplines. For PSU undergraduate students, reading was the most frequently used skill since their lecturers' teaching materials typically included English textbooks, articles, and research reports. Several English technical terms were often presented by the lecturers though delivering a lecture in English throughout the whole lesson period was quite rare. Opinions of the lecturers and the students on the needs of English elective courses were highly correlated. That is, both agreed that the courses provided should be primarily focused on everyday English, English at work, and English for further study. Regarding the management of English elective courses, the selection and the number of courses offered by the department each semester depended on the proportion of its workforce, the load unit, and the allocation of the teaching load to staff under the department conditions. Also, there was no limitation to offering a new subject, provided that its content was not the same as current courses offered.

Research results suggest an approach to the course management in terms of the number of courses offered, the skills to be developed, the subject matter of courses, as well as scheduling to meet students' needs. Implications of the findings are drawn for further consideration on how to develop student English skills in every faculty and in the university as a whole.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	i
บทคัดย่อภาษาไทย	ii
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	iii
สารบัญเรื่อง	iv
สารบัญตาราง	vi
บทที่ 1 บทนำ	
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตการศึกษา	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	
1. ทักษะทางภาษาของบัณฑิตที่พึงประสงค์	3
2. การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน	5
3. งานวิจัยด้านความต้องการของผู้เรียน	7
4. รายวิชาเลือกและการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษในสถาบันการศึกษา	8
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	12
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	13
การเก็บรวบรวมข้อมูล	14
การวิเคราะห์ข้อมูล	15
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน	16
ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการใช้ทักษะภาษาอังกฤษการเรียนวิชาเอก	20
ข้อเสนอแนะของอาจารย์และนักศึกษาในด้านการจัดการและความต้องการรายวิชาเลือก ภาษาอังกฤษ	25
ข้อเสนอแนะด้านอื่น ๆ ของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและการเรียนใน สาขาวิชาเอก	36
ข้อมูลพื้นฐานการจัดการรายวิชาเลือกจากการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์	37

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 5 บทสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
1. ข้อมูลเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอน และนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม	43
2. ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน	44
3. ความต้องการในการเลือกเรียนวิชาเลือกภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาเขตหาดใหญ่	47
4. ข้อมูลพื้นฐานและการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาเขตหาดใหญ่	48
5. ข้อเสนอแนะในการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษและการพัฒนาทักษะทาง ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในวิทยาเขตหาดใหญ่	50
บรรณานุกรม	53
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก ประกาศมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เรื่องแนวทางการพัฒนาความเข้มแข็ง ด้านภาษาอังกฤษให้แก่บัณฑิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (PSU English Proficiency Guidelines)	55
ภาคผนวก ข ตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างอาจารย์ในแต่ละสาขาวิชา วิทยาเขตหาดใหญ่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	59
ภาคผนวก ค ตารางที่ 2 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษา วิทยาเขตหาดใหญ่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	62
ภาคผนวก ง แบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ ในการเรียนการสอน ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่	64
ภาคผนวก จ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับความต้องการรายวิชาเลือก ภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่	68
ภาคผนวก ฉ คำถามในแบบสัมภาษณ์	73
ภาคผนวก ช แผนผังวิชาเลือกภาษาอังกฤษ	74

สารบัญตาราง

ตารางที่	ชื่อตาราง	หน้า
1	จำนวนแบบสอบถามของอาจารย์	17
2	ประสพการณ์การสอนของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม	17
3	ลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษวิชาที่สอน	19
4	สื่อที่เป็นภาษาอังกฤษที่ใช้สอน	19
5	ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา	20
6	ลักษณะรายวิชาเลือกที่นักศึกษาควรเรียน	20
7	แบบสอบถามจากนักศึกษา	21
8	ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนวิชาเอกของนักศึกษา	22
9	การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์การฟัง	22
10	การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์การพูด	23
11	ประเภทของสื่อภาษาอังกฤษที่อ่าน	23
12	การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์การเขียน	24
13	ความต้องการทักษะและความรู้ในวิชาเลือกภาษาอังกฤษ	24
14	ลักษณะรายวิชาเลือกที่สนใจ	25
15	ข้อเสนอแนะด้านการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษจากอาจารย์คณะต่าง ๆ	26
16	ข้อเสนอแนะด้านการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษจากนักศึกษาวិทยาเขตภาคใหญ่	28
17	ข้อเสนอแนะด้านความต้องการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษจากอาจารย์คณะต่าง ๆ	31
18	ข้อเสนอแนะด้านความต้องการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษจากนักศึกษาวิทยาเขตภาคใหญ่	33
19	ข้อเสนอแนะด้านอื่น ๆ เกี่ยวกับการเรียนวิชาเลือกภาษาอังกฤษจากนักศึกษา วิทยาเขตภาคใหญ่	35

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมปัจจุบันตระหนักถึงบทบาทและความสำคัญของภาษาอังกฤษในยุคโลกาภิวัตน์ ว่าเป็นทั้งภาษาสากลในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม และเป็นภาษาหลักในการดำเนินธุรกิจ ด้วยสถานะของสถาบันการศึกษาที่ผลิตบัณฑิตออกสู่สังคม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์โดยความเห็นชอบของสภาวิชาการในการประชุมครั้งที่1/2539 ได้กำหนดคุณลักษณะบัณฑิตเป็น 3 ด้าน ได้แก่ด้านทักษะพื้นฐานด้านความสามารถทางวิชาชีพ และความสามารถทางสังคม โดยในทักษะพื้นฐานได้ระบุทักษะในการสื่อสาร (Communication skills) เน้นภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้ยังปรากฏในคุณลักษณะของบัณฑิตตามนโยบายและแผนของมหาวิทยาลัยปี พ.ศ.2546-2549 (ดูภาคผนวก ก) ได้ระบุความเข้มแข็งด้านภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศเป็นคุณลักษณะหนึ่งของบัณฑิตด้วยเช่นกัน เพื่อสนองตอบนโยบายของมหาวิทยาลัย จะเห็นได้ว่า ในหลายคณะและหลายสาขาวิชาได้สอดแทรกการใช้ภาษาอังกฤษเข้าไปในกระบวนการเรียนการสอน เช่น ผ่านทางการใช้สื่อและตำราเรียน เป็นต้น

ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มีหน้าที่รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศให้แก่นักศึกษาในวิทยาเขตหาดใหญ่ ซึ่งประกอบด้วยวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานจำนวน 6 หน่วยกิต ที่นักศึกษาทุกคณะเรียนเหมือนกัน และวิชาเลือกทางภาษาอังกฤษตามโครงสร้างหลักสูตร ซึ่งคณะกำหนดให้นักศึกษาต้องเรียน ปัญหาหนึ่งที่มักพบเป็นประจำทุกภาคการศึกษาคือ จำนวนรายวิชาและจำนวนกลุ่มที่ภาควิชาเปิดสอนไม่สามารถสนองความต้องการลงทะเบียนเรียนของนักศึกษาได้ทั้งหมด และยังพบว่า รายวิชาที่เปิดให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนนั้น บางรายวิชา มีผู้สนใจเรียนมากกว่าที่จะรองรับได้ ในขณะที่บางรายวิชา มีผู้สนใจเรียนน้อยกว่าจะเปิดสอนได้ ซึ่งส่งผลให้ต้องมีการเกลี้ยกระงานสอนในช่วงสองสัปดาห์แรกของภาคการศึกษาอยู่เสมอ นอกจากนี้รายวิชาที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ (English for Academic Purposes) และภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) ยังมีไม่มากนัก และที่มีอยู่ก็มีผู้สนใจลงทะเบียนเรียนน้อยกว่าวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันทั่ว ๆ ไป

ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความต้องการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ไปพร้อม ๆ กับการศึกษาวิธีการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษของภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ โดยหวังว่าข้อมูลที่ได้รับจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาวิชาเลือกภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของนักศึกษา และสอดคล้องกับทิศทางส่งเสริมความ

เข้มแข็งทางภาษาอังกฤษของบัณฑิตที่คณะต่างๆ ดำเนินอยู่แล้วในปัจจุบัน รวมทั้งพัฒนาวิธีการจัดการรายวิชา เลือกให้สนองตอบต่อความต้องการและทิศทางดังกล่าว ได้อย่างเหมาะสม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี ของวิทยาเขต หาดใหญ่
2. เพื่อศึกษาความต้องการในการเลือกเรียนวิชาเลือกภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาเขตหาดใหญ่
3. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษที่เปิดสอนในวิทยาเขตหาดใหญ่
4. เพื่อเสนอแนวทางในการจัดการวิชาเลือกภาษาอังกฤษในวิทยาเขตหาดใหญ่

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความต้องการและการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษ โดยมีกลุ่มประชากรของการสัมภาษณ์ทางด้านการจัดการเรียนการสอน คือ ผู้บริหารภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ ตั้งแต่ปี 2539 - 2550 กลุ่มตัวอย่างของการสำรวจความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษ คือ อาจารย์และนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาต่าง ๆ ของแต่ละคณะ ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาเลือกภาษาอังกฤษ ยกเว้นอาจารย์และนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ และแพทย์แผนไทย เนื่องจากในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ซึ่งเป็นระยะเวลาในการเก็บข้อมูล นักศึกษาในคณะดังกล่าวยังไม่ถึงรอบที่จะลงทะเบียนเรียนตาม โครงสร้างหลักสูตรที่ปรับปรุงใหม่ของคณะ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าจะเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาหลักสูตรรายวิชา เลือกให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี วิทยาเขตหาดใหญ่ และจะเป็นประโยชน์ในการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทบทวนวรรณกรรม

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้แบ่งเป็น 4 หัวข้อใหญ่ คือ 1. ทักษะทางภาษาของบัณฑิตที่พึงประสงค์ 2. การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน 3. งานวิจัยด้านความต้องการของผู้เรียน 4. รายวิชาเลือกและการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษในสถาบันการศึกษา

1. ทักษะทางภาษาของบัณฑิตที่พึงประสงค์

สถาบันการศึกษามีหน้าที่ผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต เช่น ผู้ประกอบการ หน่วยงานราชการภาครัฐและเอกชน เพื่อให้บัณฑิตเหล่านี้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศทางด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจ และสังคม ให้มีความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลกได้ และเพื่อให้ทิศทางการจัดการเรียนการสอนเป็นไปโดยสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต จึงมีการประชุมสัมมนาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยหน่วยงานและกลุ่มผู้วิจัยต่าง ๆ ซึ่งมีประเด็นเกี่ยวกับทักษะทางภาษาที่พึงมีของบัณฑิต เช่น สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาได้มีการจัดประชุมสัมมนาระดมความคิดเห็นระหว่างผู้ใช้บัณฑิต และผู้ผลิตบัณฑิต ในแต่ละกลุ่มสาขา เพื่อให้ผู้ผลิตได้ผลิตบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้ ในเรื่องนโยบายและการวางแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนของสถาบันอุดมศึกษา และเพื่อสนองตอบต่อการพัฒนาประเทศด้านภาษาเมื่อวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2547 ณ โรงแรม แอมบาสซาเดอร์ กรุงเทพมหานคร มีประเด็นสรุปของกลุ่มภาษาอังกฤษซึ่งประกอบด้วยผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ กระทรวงต่างประเทศ สำนักงานส่งเสริมการลงทุน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และบรรณาธิการนิตยสาร (สุขารี ประเสริฐสุรทรัพย์ , 2547; 4) ดังนี้คือ

ภาครัฐและภาคเอกชนต้องการบัณฑิตที่เป็นผู้ใฝ่รู้ มีจริยธรรม มีความสามารถในการค้นหาข้อมูล คิดวิเคราะห์ มีความสามารถทางภาษาทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน การมีความสามารถเฉพาะทางตามสาขาวิชายังไม่เพียงพอ บัณฑิตต้องรู้ภาษาอังกฤษ ทुकสื่อสารได้ การใช้ภาษาอังกฤษในวงการของงานในแง่การเขียนต้องเขียนสรุปได้ นำเสนอประเด็นสำคัญได้ ทุกสาขาอาชีพควรปลูกฝังความคิดเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษในเชิงธุรกิจตั้งแต่นั้น เพราะทุกวันนี้การติดต่อสื่อสารกับต่างชาติเป็นความจำเป็น และการปลูกฝังความใฝ่รู้ควบคู่กับการรู้ภาษาจะเป็นเครื่องมือสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิตได้ และในเวลาเดียวกันต้องปลูกฝังให้รักษาความเป็นไทยไว้ และให้มีทัศนคติที่ดี

นอกจากนี้ งานวิจัยของชลลดา เลหาวิริยานนท์ และคณะ (2547) ที่ศึกษาความพึงพอใจ ความต้องการ และปัญหาในการใช้ภาษาต่างประเทศในสถานประกอบการในเขตจังหวัดภาคใต้ได้พบว่า ภาษาอังกฤษเป็น

ภาษาต่างประเทศที่สำคัญที่สุดในการทำงาน ตามด้วยภาษาจีน และภาษามลายู ในอนาคตผู้ว่าจ้างต้องการเพิ่มจำนวนพนักงานที่มีความสามารถในการใช้ภาษาให้มากขึ้น อีกทั้งผู้ว่าจ้าง และพนักงานกลุ่มตัวอย่างต้องการเพิ่มพูนคำศัพท์เฉพาะทางที่เป็นภาษาต่างประเทศ 3 ด้าน คือ ด้านการท่องเที่ยว โรงแรม ด้านคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีการสื่อสาร และด้านธุรกิจ บัญชีและการเงิน และจากการสำรวจการประกอบการกิจการ โรงแรม และเกสต์เฮาส์ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในปี 2549 (มติชนสุดสัปดาห์, 2550) พบว่า มีผู้เข้าพักในโรงแรมทั้งสิ้น 45 ล้านคน โดยในเขตกรุงเทพฯ มีจำนวนผู้เข้าพัก ร้อยละ 36 รองลงมา คือ โรงแรมในภาคกลางและภาคใต้ มีจำนวนผู้เข้าพักใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 19.8 และ 19.3 ตามลำดับ หากเทียบสัดส่วนของผู้เข้าพักชาวไทย และชาวต่างประเทศ พบว่าเป็น ชาวไทยร้อยละ 57.1 และชาวต่างประเทศ ร้อยละ 42.9 และเมื่อพิจารณาเป็นรายภาค พบว่า โรงแรมในเขตกรุงเทพฯ มีจำนวนผู้เข้าพักเป็นชาวต่างประเทศประมาณร้อยละ 59.3 ที่เป็นชาวไทย ประมาณร้อยละ 40.7 ส่วน โรงแรมในเขตพื้นที่ภาคใต้มีสัดส่วนของผู้เข้าพักที่เป็นชาวไทย และชาวต่างประเทศ ใกล้เคียงกัน และพื้นที่ภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้เข้าพักส่วนใหญ่จะเป็นชาวไทย

ธุรกิจการ โรงแรมเป็นธุรกิจที่ต้องการแรงงานที่มีความสามารถด้านภาษาต่างประเทศมากที่สุด โดยเฉพาะในภาคใต้ มีความต้องการแรงงานที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษ ดังนี้คือ จังหวัดกระบี่ 87 อัตรา จังหวัดภูเก็ต 32 อัตรา จังหวัดสงขลา 23 อัตรา (อ้างแล้ว ชลลดาและคณะ 2547)

จะเห็นได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นทักษะซึ่งเป็นที่ต้องการทั้งของนายจ้างและผู้ประกอบการ และเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนางานอาชีพต่อไป

อย่างไรก็ดี ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิต ในระดับอุดมศึกษายังไม่เป็นที่น่าพอใจ สำหรับนายจ้าง ดังจะเห็นได้จากผลของการประชุมสัมมนาที่จัดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2547 (อ้างแล้ว, หน้า 5) ซึ่งสรุปปัญหาทางด้านนักศึกษาและหลักสูตรไว้ดังนี้

1. ทางด้านนักศึกษา

1.1 นักศึกษาขาดความพร้อมทางภาษา ไม่มีระบบคิดที่คิดแม้แต่ในภาษาไทย ขาดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษา อันเนื่องมาจากการเริ่มเรียนภาษาอังกฤษกับครูที่ไม่มีศักยภาพทางการสอนภาษา ทำให้ไม่สามารถวางพื้นฐานทางภาษาที่ดีแก่ผู้เรียนได้

1.2 นักศึกษาไม่สนใจเลือกเรียนวิชาทางภาษา เนื่องจาก ไม่มีความถนัด และเกรงจะเป็นตัวจุดค่าเฉลี่ยของคะแนนสะสมและไม่ครบหนักถึงความจำเป็นในการใช้ภาษา

2. ทางด้านหลักสูตร

หลักสูตรเฉพาะทางของนักศึกษามีจำนวนหน่วยกิตมากจน ไม่มีที่ว่างสำหรับวิชาทางภาษา ประกอบกับผู้ร่างหลักสูตรเฉพาะทางต่าง ๆ ไม่เข้าใจถึงความสำคัญของภาษาต่อการประกอบอาชีพในอนาคตของบัณฑิต จึงไม่มีส่วนช่วยในการสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนภาษาให้แก่นักศึกษา

จากผลสำรวจภาวะการทำงานทำของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ประจำปี 2548 ความพึงพอใจของ นายจ้างต่อบัณฑิตรุ่นจบปี 2547 มีความเห็นว่า บัณฑิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีความซื่อสัตย์ มีความสามารถในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น แต่ไม่มั่นใจในความสามารถของบัณฑิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในด้านการใช้ภาษาอังกฤษ และการบริหารจัดการ ข้อมูลนี้มีความสอดคล้องกับรายงานภาวะการทำงานทำ และความพึงพอใจของบัณฑิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รุ่นปีการศึกษา 2549 (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 2550) และรุ่นปีการศึกษา 2550 (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 2551) ซึ่งบัณฑิตประเมินคุณสมบัติของตนเองว่า มีคุณสมบัติส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ยกเว้นทักษะทางภาษาอังกฤษที่อยู่ในระดับกลาง และความรู้ภาษาที่ 3 (จีน ฝรั่งเศส และญี่ปุ่น) อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จะเห็นได้ว่าข้อมูลของบัณฑิตและนายจ้างเป็นไปในทิศทาง เดียวกัน

2. การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน

พัฒนาการของจิตวิทยาการศึกษาที่เน้นความสำคัญของผู้เรียนและทัศนคติที่มีต่อการเรียน มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ความต้องการและความสนใจที่แตกต่างกันของผู้เรียน เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลถึงแรงจูงใจในการเรียน และสัมฤทธิ์ผลของการเรียน ดังนั้นการพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับความต้องการ และความสนใจของผู้เรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ตัวอย่างเช่น มีความเชื่อว่าถ้าผู้เรียนได้เรียนสิ่งที่ตรงกับความต้องการและความถนัดของตนเองแล้ว แรงจูงใจในการเรียนจะทำให้พวกเขาเรียนได้ดีและเร็วขึ้นบทเรียนจาก สาขาวิชาชีววิทยาจึงสามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษกับนักศึกษาที่มีพื้นฐานด้านชีววิทยา

จอห์น มันบี้ (Munby 1978, อ้างใน Hutchinson & Waters, 1987) ได้เสนอ Communication Needs Processes (CNP) ซึ่งประกอบด้วยคำถามต่าง ๆ ทางการศึกษา เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน มันบี้ได้กล่าวถึงความต้องการหลัก (target needs) ซึ่งหมายถึงความต้องการด้านภาษาของผู้เรียนในสถานการณ์ต่าง ๆ และความต้องการในการเรียนรู้ (learning needs) ซึ่งหมายถึง สิ่งที่ผู้เรียนต้องทำเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ตัวอย่างเช่น นักธุรกิจมีความจำเป็นต้องเข้าใจจดหมายธุรกิจเพื่อที่จะติดต่อสื่อสารทางการขาย หรือเข้าใจข้อมูลจากรายการขายได้ ดังนั้นเขาต้องเข้าใจและเรียนรู้ลักษณะทางภาษาที่ใช้ในจดหมายธุรกิจ

กล่าวโดยสรุป การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนเป็นการวิเคราะห์เพื่อทราบความจำเป็นในการใช้ภาษาตามสถานการณ์ ผู้สร้างหรือพัฒนาหลักสูตรจะได้ทราบว่า ผู้เรียนเรียนรู้อะไรมาแล้ว ยังขาดทักษะในเรื่องใด และเขาต้องการเรียนรู้อะไรเพิ่ม

วิธีวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนมีหลายวิธี เช่น การใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต การรวบรวมข้อมูล และการพูดคุยสอบถามอย่างไม่เป็นทางการ เป็นต้น

ในการวิเคราะห์สถานการณ์ของผู้เรียน อาจใช้ตัวอย่างของประเด็นคำถามและคำตอบในตารางข้างล่างนี้ เป็นกรอบในการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ประเด็นคำถาม	คำตอบ
1. ทำไมต้องเรียนภาษา	เพื่อการเรียน การทำงาน อบรม การสอบ การเลื่อนตำแหน่ง
2. นำภาษาไปใช้อย่างไร	ใช้ในการพูด การฟัง การอ่าน การเขียน พูดโทรศัพท์ อ่านตำรา อ่านคู่มือ ฟังคำบรรยาย
3. ภาษาที่ใช้อยู่ในสาขาวิชาใด ระดับใด	ทางการแพทย์ สถาปัตยกรรม ธุรกิจ ระดับช่างฝีมือ ผู้เชี่ยวชาญ คนงาน
4. ใช้ภาษาที่ไหน	ในประเทศ ต่างประเทศ การประชุม ในสำนักงาน สัมมนา
5. ใช้ภาษากับใคร	เจ้าของภาษา ชาวต่างประเทศ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร ผู้ร่วมงาน
6. ใช้ภาษาเมื่อไร	ในห้องเรียน ในชีวิตประจำวัน ใช้ภาษาน้อย ไม่ค่อยได้ ใช้ภาษา

(แหล่งที่มา : Hutchinson & Waters, 1987. 59)

นอกจากการวิเคราะห์สถานการณ์ของผู้เรียนแล้ว การวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนจะทำให้ผู้สร้างหลักสูตรได้เข้าใจผู้เรียนมากขึ้น

ตัวอย่างประเด็นคำถาม และคำตอบของการวิเคราะห์ความต้องการในการเรียน

ประเด็นคำถาม	คำตอบ
1. ทำไมต้องเรียนวิชานี้	เป็นวิชาบังคับ วิชาเลือก เพื่อการเลื่อนตำแหน่ง ชอบ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา
2. ผู้เรียนมีวิธีการเรียนรู้อย่างไร <ul style="list-style-type: none"> - พื้นฐานความรู้ทางภาษาของผู้เรียน - วิธีการสอนที่ผู้เรียนชอบ - วิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน 	

ประเด็นคำถาม	คำตอบ
3. ผู้เรียนมีแหล่งค้นคว้าหาข้อมูลที่ใดบ้าง	จากผู้รู้ อาจารย์ ตำราเรียน ห้องสมุด อินเทอร์เน็ต การทำกิจกรรม
4. ผู้เรียนคือใคร - อายุ เพศ สัญชาติ - ความสามารถทางภาษาอังกฤษ - ความสนใจ และทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ	
5. ผู้เรียนต้องการเรียนที่ไหน	สถานประกอบการ โรงงาน ที่ทำงาน
6. ผู้เรียนต้องการเรียนเมื่อไร	วันหยุดสุดสัปดาห์ ทุกวัน บางเวลา/เต็มเวลา สัปดาห์ละครั้ง ขึ้นอยู่กับความจำเป็น

(แหล่งที่มา : Hutchinson & Waters, 1987. 62 - 63)

จากการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนดังกล่าว ผู้พัฒนาหลักสูตรจะสามารถจัดหลักสูตรรายวิชาให้ตรงตามความต้องการของผู้เรียนได้

3. งานวิจัยด้านความต้องการของผู้เรียน

งานวิจัยทางด้านความต้องการของนักศึกษาในการพัฒนาภาษาอังกฤษนั้น เป็นงานวิจัยที่มีผู้วิจัยศึกษามาอย่างต่อเนื่อง ดังเช่น

นิตา วุฒิวัยและคณะ (2546) ได้ทำการศึกษาความต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปีการศึกษา 2544 พบว่า นักศึกษาเห็นความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษและชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะเห็นว่ามีประโยชน์ ในด้านเนื้อหาวิชา นักศึกษาต้องการเนื้อหาวิชาที่ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน (ร้อยละ 92.7) โดยเน้นทักษะการสื่อสาร คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (ร้อยละ 90) ส่วนปัญหาของการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเขตภาคใหญ่ คือ การฟัง คำศัพท์ และไวยากรณ์ ตามลำดับ ทักษะทางภาษาที่ใช้บ่อย คือ การอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด ตามลำดับ ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น นักศึกษาต้องการให้เน้นทักษะการพูด (ร้อยละ 53.6) และมีการจัดทัศนศึกษา เพื่อใช้ภาษาอังกฤษในสภาพแวดล้อมที่เป็นจริง

ผลงานวิจัยของ ฉญาดา อินทโส (2551) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาเลือกภาษาอังกฤษ ของภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นิตา วุฒิวัยและคณะในทุกด้าน ทั้งด้านความจำเป็นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และความชอบในวิชาที่เรียน ทักษะทางภาษาที่นักศึกษาใช้บ่อยที่สุด คือ ทักษะการอ่าน ส่วนทักษะทางภาษาที่เป็นปัญหา ได้แก่ ทักษะการฟัง ไวยากรณ์ และคำศัพท์

นอกจากนี้ นิสิต จารุณี (2549) ศึกษาความคาดหวังในการเรียนภาษาอังกฤษกับประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 1,287 คน จาก 11 คณะ ในวิทยาเขตหาดใหญ่ พบว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ และเห็นประโยชน์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพ แต่ประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อยู่ในระดับต่ำกว่าความคาดหวังของนักศึกษาทุกด้าน โดยนักศึกษาระบุสาเหตุที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่เป็นไปตามความคาดหวังว่า เนื่องจากตัวนักศึกษาเอง อาจารย์ผู้สอน ระบบการจัดการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อม นักศึกษาเสนอให้มีวิชาบังคับภาษาอังกฤษอย่างน้อย 3 วิชา และเน้นความจำเป็นเร่งด่วนในการฝึกทักษะการพูด นอกจากนี้ต้องจัดกิจกรรมในและนอกหลักสูตร เพื่อเสริมทักษะภาษาอังกฤษตลอดจนการจัดทดสอบภาษาอังกฤษและกำหนดเกณฑ์ผ่านก่อนจบการศึกษา

จากรายงานภาวะ การทำงานท่าและความพึงพอใจของบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รุ่นปีการศึกษา 2550 บัณฑิตได้เสนอแนะให้มหาวิทยาลัย เพิ่มรายวิชาและความรู้ด้านภาษาอังกฤษ คณะที่มีข้อเสนอแนะให้เพิ่มรายวิชาและความรู้ด้านภาษาอังกฤษ มากที่สุด 5 คณะ (ร้อยละ 83.3-60.2) ได้แก่ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

จะเห็นได้ว่า นักศึกษาเองก็ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการสื่อสาร การฟัง และการพูด ที่นักศึกษาเห็นว่าเป็นทักษะที่เป็นปัญหา และต้องการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น โดยให้ทางมหาวิทยาลัยเพิ่มรายวิชาเลือกให้มากขึ้น

ผลของการศึกษาจากงานวิจัยเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่า ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาในการพัฒนาภาษาอังกฤษ ไม่เปลี่ยนแปลง แม้ว่าจะระยะเวลาของการศึกษางานวิจัยแต่ละชิ้นจะต่างกัน แสดงว่านักศึกษายังต้องการความมั่นใจในการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพให้มากขึ้น

ข้อมูลนี้สอดคล้องกับการดำเนินการของสถาบันและคณะต่าง ๆ ที่มีการเคลื่อนไหว เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยการปรับหลักสูตรให้นักศึกษาได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น นอกเหนือจากวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

4. รายวิชาเลือกและการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษในสถาบันการศึกษา

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษาไทยนั้น นอกเหนือจากการกำหนดให้นักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษทั่วไป (General English) เป็นวิชาบังคับพื้นฐานทางภาษาแล้ว กล่าวได้ว่ารายวิชาเลือกภาษาอังกฤษที่สอนมักมี 2 กลุ่ม คือ ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะทั่วไปทางการฟัง พูด อ่าน เขียน และภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) ซึ่งอัคชินัน และวอเดอ์ส (1987) จำแนก

ไว้เป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือ ภาษาอังกฤษด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (EST-English for Science and Technology), ภาษาอังกฤษด้านธุรกิจและเศรษฐศาสตร์ (EBE-English for Business and Economics) และ ภาษาอังกฤษด้านสังคมศาสตร์ (ESS-English for the Social Sciences) และจาก 3 กลุ่มนี้แต่ละกลุ่มสามารถแตกแขนงไปเป็นภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เชิงวิชาการ (EAP- English for Academic Purpose) และภาษาอังกฤษเพื่อการอาชีพ (EOP/EVP –English for Occupational Purposes / English for Vocational Purposes) เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในแต่ละสาขาต่อไป

จากการศึกษาหลักสูตรการศึกษาของสถาบันต่าง ๆ ทางเว็บไซต์ของแต่ละสถาบัน พบว่ารายวิชาเลือกส่วนใหญ่มีลักษณะดังกล่าวข้างต้น และในแง่การจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษนั้น สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั้งของรัฐ ในกำกับของรัฐ และสถาบันเอกชนมีความต่างของการกำหนดจำนวนหน่วยกิต และลักษณะการกำหนดซึ่งระบุเจาะจงให้เลือกภาษาอังกฤษเฉพาะด้าน หรือการเปิดกว้างให้เลือกจากกลุ่มรายวิชาเลือกที่กำหนดให้ โดยกำหนดสถานภาพเป็นวิชาเลือก หรือเลือกเสรี ซึ่งอาจแบ่งได้เป็น 4 กลุ่มใหญ่ ดังนี้

1) การกำหนดให้เลือกเฉพาะภาษาอังกฤษ 3 หน่วยกิต และ 6 หน่วยกิต โดยมีการเจาะจงรายวิชาให้

1.1 ระบุให้เลือกภาษาอังกฤษ 3 หน่วยกิต ได้แก่

คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (<http://www.kpu.ac.th/curriculum>) ซึ่งกำหนดให้เรียนวิชาเลือกภาษา 9 หน่วยกิต ระบุให้เลือกภาษาอังกฤษเทคนิค (Technical English) 3 หน่วยกิต และอีก 6 หน่วยกิต เป็นรายวิชาภาษาต่างประเทศ

คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ (<http://www.dpu.ac.th/index.asp>) ระบุให้เลือกวิชาภาษาอังกฤษเพื่อนิเทศศาสตร์เรียนในชั้นปีที่ 3 ส่วนอีก 3 หน่วยกิต ให้เลือกจากกลุ่มวิชาเลือกเสรีภาษาอังกฤษ ซึ่งระบุวิชาภาษาอังกฤษทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียนไว้ 7 รายวิชา

1.2 ระบุให้เลือกภาษาอังกฤษ 6 หน่วยกิต ได้แก่

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (<http://www.cmu.ac.th>) ระบุให้เรียน 2 รายวิชา 6 หน่วยกิต คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ระบุให้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ 1 และ 2

2) การกำหนดให้เลือกรายวิชาภาษาอังกฤษจากกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษที่กำหนดให้ได้แก่

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (<http://www.tu.ac.th/org/litu/tcourse.html>) ระบุให้ เลือกเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ สำหรับนักศึกษา ปีที่ 2-4 จำนวน 3 หรือ 6 หน่วยกิต เช่น

ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจการบิน

ภาษาอังกฤษสำหรับการทำงาน

ภาษาอังกฤษสำหรับวิศวกรรม

ภาษาอังกฤษสำหรับวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ภาษาอังกฤษสำหรับการสมัครงาน ฯลฯ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (<http://andy.sut.ac.th/hompage/suthome.html>) ระบุให้เลือกเรียน

ภาษาอังกฤษ 9 หน่วยกิต จากกลุ่มที่กำหนดให้ ทั้งนี้ต้องผ่านการสอบเพื่อจัดกลุ่มการเรียน เช่น

ภาษาอังกฤษ 3, 4, 5

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1, 2, 3, 4, 5 เป็นต้น

3) การกำหนดให้เลือกเรียนภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศ เช่น

คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์สังคมวิทยา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ระบุให้เลือกวิชาภาษาอังกฤษ โดยไม่ได้ระบุรายวิชาให้ ในขณะที่ คณะวิทยาศาสตร์ จะระบุให้เรียนวิชาภาษาต่างประเทศ เป็นต้น

4) การกำหนดให้เลือกภาษาอังกฤษจากกลุ่มที่จัดไว้ให้คณะวิชาต่าง ๆ เช่น สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (<http://www.culi.chula.ac.th>) จะแบ่งรายวิชาเลือกออกเป็น 4 กลุ่ม โดยจะระบุให้เป็นรายวิชาเลือก บัณฑิตของนักศึกษาในคณะบางคณะ และในขณะเดียวกันก็จะเป็นรายวิชาเลือกของนักศึกษาคณะอื่น ๆ เช่น

4.1 English for Academic Purpose (EAP)

ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เชิงวิชาการ เช่น

EAP I (สำหรับคณะวิทยาศาสตร์)

EAP I (สำหรับคณะรัฐศาสตร์)

EAP II (สำหรับคณะรัฐศาสตร์)

Activating Skills in English (สำหรับคณะครุศาสตร์) เป็นต้น

4.2 English for Occupational Purpose (EOP)

ภาษาอังกฤษเพื่อการอาชีพ เช่น

คณะเศรษฐศาสตร์ :

English for Economics สำหรับนักศึกษาปี 2

Business English Oral Communication สำหรับนักศึกษาปี 3

คณะแพทยศาสตร์ :

English for Medical Profession I + II สำหรับนักศึกษาปี 1 เป็นต้น

4.3 Advanced English (AE) เป็นรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปี 3 – 4 เช่น

English for International Relations

Advanced Oral Communication

English for Future Careers เป็นต้น

4.4 Elective English (EE)

วิชาเลือกภาษาอังกฤษ ที่จะตอบสนองต่อความสนใจและความต้องการของนักศึกษา แบ่งเป็น

2 กลุ่ม ดังนี้

4.4.1 รายวิชาเลือกภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาทั่วไป

เช่น Listening

Grammar and Writing Skills

English in Action

4.4.2 รายวิชาเลือกภาษาอังกฤษ สำหรับคณะต่าง ๆ เช่น

คณะรัฐศาสตร์

Skills for Study in English

Advanced Oral Communication เป็นต้น

นอกจากนี้งานวิจัยของอดิศา เตียวและคณะ (2547) ยังระบุถึงการดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษของสถาบันอุดมศึกษาในด้านต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. การปรับเพิ่มจำนวนหน่วยกิตรายวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตร เช่น (คณะแพทยศาสตร์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. การจัดระบบการเรียนการสอนโดยที่กำหนดชั้นปีที่เรียน เช่น คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปฏิรูปหลักสูตร และระบุให้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อการอาชีพในชั้นปีที่สูงกว่าปีที่สอง
3. การกำหนดรายวิชาที่นักศึกษาควรเรียนทดแทนรายวิชาที่ได้รับการยกเว้น เช่น คณะวิทยาศาสตร์/คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จะพิจารณาให้นักศึกษาเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอื่น เมื่อนักศึกษาได้รับการยกเว้นวิชาบังคับภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ไม่ได้ใช้การบังคับ แต่เป็นการจูงใจและสมัครใจของนักศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ โดยศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการรายวิชาเลือกจากเอกสาร และโดยการสำรวจความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาในคณะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และการสัมภาษณ์ผู้บริหารภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ ผู้บริหารภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ ที่ดำรงตำแหน่งตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2539 จนถึงปี 2550 ที่ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดการรายวิชาเลือก จำนวน 7 คน อาจารย์ในสาขาวิชาต่างๆ ของแต่ละคณะและนักศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ ระดับปริญญาตรีของแต่ละคณะที่ตอบแบบสอบถาม ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ (ยกเว้นอาจารย์และนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ แพทย์แผนไทยที่ไม่ได้ทำการศึกษา)

2. กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากแบบสอบถามสร้างขึ้นเพื่อศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความต้องการและการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ โดยเน้นความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนของแต่ละสาขาวิชาในคณะต่าง ๆ ดังนั้นประชากรที่จะตอบแบบสอบถามจึงจัดเป็นกลุ่มสาขาวิชาตามลักษณะที่คล้ายคลึงกันมากที่สุด และเพื่อให้ได้กลุ่มตัวแทนประชากรที่ครอบคลุมทุกสาขาวิชาเอกในคณะต่าง ๆ วิธีการสุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับการวิจัยครั้งนี้จึงใช้วิธีการสุ่ม ตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยมีสาขาวิชาเป็นตัวแปรจำแนกกลุ่ม (Classified Variables) ซึ่งจะมีจำนวนชั้นภูมิ (Strata) เท่ากับจำนวนกลุ่มสาขาวิชาในแต่ละคณะ โดยมีอาจารย์และนักศึกษาเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Units) ทั้งนี้ใช้การคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างแต่ละชั้นภูมิ (Stratum) เป็นสัดส่วนกับจำนวนหน่วยทั้งหมดในชั้นภูมิ (Proportionate Stratified Random Sampling) ดังขั้นตอนต่อไปนี้

2.1 กำหนดกรอบของประชากรนักศึกษาและอาจารย์ที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ (Population Framework) มีจำนวน 10 คณะ พร้อมทั้งจำนวนของประชากรในแต่ละคณะทั้งหมดที่ศึกษา

- 2.2 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของประชากร ในแต่ละคณะที่ต้องการศึกษาภายใต้ความเชื่อมั่น 95% จากตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) จะได้กลุ่มตัวอย่างของประชากรแต่ละคณะตามตารางที่ปรากฏในภาคผนวก ข และ ค
- 2.3 แบ่งประชากรในแต่ละคณะออกเป็นประชากรย่อย (Subpopulation) ตามสาขากลุ่มวิชาในแต่ละคณะตามวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ซึ่งแต่ละสาขาวิชาจะมีจำนวนของประชากรย่อยที่แตกต่างกัน
- 2.4 ทำการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมจากประชากรย่อย ในแต่ละชั้นภูมิ (stratum) เป็นสัดส่วนกับจำนวนหน่วยทั้งหมดในชั้นภูมิ (Proportionate Stratified Random Sampling) จนครบทุกกลุ่มสาขาวิชา ซึ่งเมื่อรวมขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากทุกชั้นภูมิ เข้าด้วยกันจะทำกับขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการวิจัย ครั้งนี้พอดี
- 2.5 ดำเนินการสุ่มตัวอย่างจากแต่ละสาขาวิชา ให้ได้ขนาดตามที่คำนวณได้ในข้อ 2.4 โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อแจกแบบสอบถามและดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยที่ขนาดของประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แสดงรายละเอียดตามตารางที่ 1 และ 2 ที่แนบมาในภาคผนวก ข และ ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาข้อมูลปฐมภูมิจากอาจารย์และนักศึกษา ในคณะต่างๆ ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ใช้แบบสอบถาม ชนิดให้เลือกตอบและเติมความ 2 ชุด (ดูภาคผนวก ง และ จ) คือ

1. แบบสอบถามถามความคิดเห็นของอาจารย์แต่ละสาขาวิชาในคณะต่างๆ ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน การใช้สื่อที่เป็นภาษาอังกฤษ ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในการเรียนการสอน รวมทั้งความต้องการและข้อเสนอแนะในการเปิดวิชาเลือกของภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์
2. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับวิชาในสาขาวิชาเอกที่ใช้ภาษาอังกฤษและลักษณะของทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ที่ใช้ รวมทั้งความต้องการทักษะและความรู้ใดเพิ่มเติมในวิชาเลือกภาษาอังกฤษ และข้อเสนอแนะในการเปิดวิชาเลือกของภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์

แบบสอบถามทั้ง 2 ชุด ได้มีการทดลองใช้กับอาจารย์ในสาขาต่าง ๆ จำนวน 40 คน และแบบสอบถามที่ได้ลองใช้กับนักศึกษาในชั้นปีที่ 3 และ 4 ในแต่ละสาขาวิชาในคณะต่าง ๆ จำนวน 76 คน แล้วนำแบบสอบถามเหล่านี้มาแจกแจงความถี่หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด แบบสอบถามของอาจารย์มีความเชื่อมั่นที่ .89 และแบบสอบถามของนักศึกษามีความเชื่อมั่นที่ .90

ส่วนการสัมภาษณ์ความเห็นของผู้บริหารภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ ในอดีตและปัจจุบันจำนวน 7 คน นั้นเกี่ยวกับหลักการในการเปิดรายวิชาเลือกในประเด็นต่อไปนี้

1. การกำหนด ภาระงานสอน
2. การมีส่วนร่วมของผู้สอนในการเปิดรายวิชาเลือกแต่ละภาคการศึกษา
3. ปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อ การเปิดปิดรายวิชาเลือก เช่น จำนวนการลงทะเบียนของนักศึกษา จำนวนห้องปฏิบัติการทางภาษา ภาระงานสอนวิชาพื้นฐาน จำนวนอาจารย์ชาวต่างประเทศ และการขอให้เปิดวิชาเลือกจากคณะอื่นๆ (ดูภาคผนวก ฉ)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บข้อมูลโดยการศึกษาการจัดการรายวิชาเลือกจากเอกสาร การสำรวจความคิดเห็นจากอาจารย์และนักศึกษาในคณะต่างๆของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และการสัมภาษณ์ผู้บริหารภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ ทั้งในอดีตและปัจจุบันนั้น ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การศึกษาการจัดการรายวิชาเลือกจากเอกสาร 3 ประเภท คือ
 - 1.1. คู่มือการศึกษาระดับปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา 2550 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
 - 1.2. รายงานประจำปีการประเมินคุณภาพการศึกษาของภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์
 - 1.3. รายงานการประชุมของภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์
2. การสำรวจความคิดเห็นจากอาจารย์และนักศึกษา
 - 2.1. เตรียมแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด คือ แบบสอบถามอาจารย์ จำนวน 590 ชุด และแบบสอบถามนักศึกษา จำนวน 2,030 ชุด
 - 2.2. ทำหนังสือจากภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ ส่งไปที่ภาควิชาฯ ของแต่ละคณะในวิทยาเขตหาดใหญ่ เพื่อขอความร่วมมืออาจารย์ในการเก็บข้อมูล
 - 2.3. โทรศัพท์ถึงเลขานุการภาค ของแต่ละคณะเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการแจกและเก็บแบบสอบถาม
 - 2.4. ผู้ช่วยวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด
 - 2.5. ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมแบบสอบถามประมาณ 1 เดือน
3. การสัมภาษณ์ผู้บริหารภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์
 - 3.1. เตรียมคำถามสำหรับการสัมภาษณ์
 - 3.2. นัดหมายเวลาเพื่อสัมภาษณ์
 - 3.3. สัมภาษณ์ และอัดเทปสัมภาษณ์โดยใช้เวลาคณะประมาณ 20 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์นั้น ได้มีการจัดหมวดหมู่ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์ เพื่อวิเคราะห์และสรุปประเด็น ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบ สอบถาม ได้นำแบบสอบถามมาจัดทำรหัสข้อมูล บันทึกข้อมูลในเครื่องคอมพิวเตอร์ แล้วดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS โดยใช้สถิติพื้นฐาน (Basic Descriptive Statistics) เช่น ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าร้อยละ (Percentage) ส่วนคำถามปลายเปิดและข้อเสนอแนะจากแบบสอบถาม นำมาประมวลเพื่อวิเคราะห์และสรุปประเด็น

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิจัยในการศึกษาคครั้งนี้ ประกอบด้วยผลการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ลักษณะรายวิชาเลือกที่นักศึกษาควรเลือกเรียน และความคิดเห็นของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ เกี่ยวกับการใช้ทักษะภาษาอังกฤษในการเรียนวิชาเอก ทักษะและความรู้เพิ่มเติมที่ต้องการในรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษ ลักษณะรายวิชาเลือกที่สนใจ และข้อเสนอแนะของอาจารย์และนักศึกษาในด้านการจัดการและความต้องการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษ รวมทั้งผลการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์ผู้บริหารของภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ เกี่ยวกับการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษที่เปิดสอนในวิทยาเขตหาดใหญ่

ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน

คณะผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มประชากรอาจารย์จำนวน 10 คณะในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวน 590 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืนมาจำนวน 282 ชุด คิดเป็นร้อยละ 47.79 ตามรายละเอียดของคณะต่างๆ ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนแบบสอบถามของอาจารย์

คณะ	จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป	จำนวนแบบสอบถามที่คืนมา	เปอร์เซ็นต์แบบสอบถามที่คืนมา	เปอร์เซ็นต์แบบสอบถามทั้งหมดของแต่ละคณะ
ทรัพยากรธรรมชาติ	62	27	43.55	9.57
นิติศาสตร์	12	7	58.33	2.48
พยาบาลศาสตร์	86	51	59.30	18.09
วิทยาการจัดการ	56	17	30.36	6.03
วิทยาศาสตร์	138	63	40.58	22.34
วิศวกรรมศาสตร์	117	57	48.72	20.21
ศิลปศาสตร์	15	15	100.00	5.32
เศรษฐศาสตร์	13	1	0.76	0.35
อุตสาหกรรมเกษตร	32	8	25.00	2.84
เภสัชศาสตร์	59	31	52.54	10.99
ไม่ได้ระบุคณะ	-	5	-	1.77
	590	282	47.79	100

ในจำนวนอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม 282 คน เป็นชาย 102 คน และเป็นหญิง 175 คน โดยมีจำนวนอาจารย์ 5 คน ที่ไม่ได้ระบุเพศ ในจำนวน 282 คนนี้ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 90.10 ของจำนวนผู้ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ทั้งนี้อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 15 ปี ได้ตอบแบบสอบถามคืนมา จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 48.6 ของจำนวนผู้ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ดังตาราง 2

ตาราง 2 ประสบการณ์การสอนของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม

ประสบการณ์การสอนในภาควิชา	จำนวนอาจารย์	ร้อยละ
ไม่ถึง 1 ปี	17	6.0
1-5 ปี	45	16.0
6-10 ปี	38	13.5
11-15 ปี	41	14.5
มากกว่า 15 ปีขึ้นไป	137	48.6
ไม่ได้ระบุ	4	1.4
	282	100.0

ในการวิเคราะห์คำตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา และลักษณะรายวิชาเลือกที่นักศึกษาคควรเลือกเรียนนั้นใช้เกณฑ์การประเมินค่าดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5	มีการใช้หรือความต้องการมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51– 4.50	มีการใช้หรือความต้องการมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51– 3.50	มีการใช้หรือความต้องการปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 -2.50	มีการใช้หรือความต้องการน้อย
ค่าเฉลี่ย 0.51-1.50	มีการใช้หรือความต้องการน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 0-0.49	ไม่มีการใช้หรือความต้องการเลย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนวิชาเอกของคณาจารย์ พบว่ามีทั้งที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสอนมากและไม่ใช้ภาษาอังกฤษเลย ค่าเฉลี่ยของการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนของอาจารย์ทั้งหมดอยู่ที่ 1.85 ซึ่งแสดงว่ายังมีการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนน้อยอยู่

ในกลุ่มอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามที่ระบุว่าใช้ภาษาอังกฤษในวิชาที่สอนพบว่าอาจารย์จำนวนร้อยละ 95.4 ใช้ศัพท์เทคนิค และมีค่าเฉลี่ยในการใช้สูงถึง 3.85 ซึ่งแสดงว่า มีการใช้ศัพท์เทคนิคสอดแทรกในการบรรยายมาก รองลงมาพบว่า มีการใช้ภาษาอังกฤษในสื่อประเภทต่างๆ ประกอบการเรียนการสอน โดยมีอาจารย์จำนวนร้อยละ 89.7 ใช้ภาษาอังกฤษที่เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.39) อาจารย์จำนวนร้อยละ 61 ให้โจทย์นักศึกษาเป็นภาษาอังกฤษ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.12 ส่วนการบรรยายเป็นภาษาอังกฤษตลอดทั้งชั่วโมง มีอาจารย์เพียงร้อยละ 37.2 และใช้ในระดับน้อยที่ค่าเฉลี่ย 2.40 อาจารย์อีกร้อยละ 10 ระบุว่า มีการใช้ภาษาอังกฤษมากในลักษณะอื่นๆ เช่น การออกข้อสอบเป็นภาษาอังกฤษ การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตการติดต่อสื่อสารสั่งงานนักศึกษา การมอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้าและอ่านบทความทางวิชาการจาก วารสารนานาชาติในหัวข้อที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาเพิ่มเติมหรือเพื่อการนำเสนอในชั้นเรียน การใช้เอกสารอ้างอิงของผู้สอนการแปลอังกฤษ -ไทย และ ไทย - อังกฤษในเนื้อหา การใช้ภาษาอังกฤษในการสอนภาคปฏิบัติคลินิก อบรมระยะสั้น หลักสูตรนานาชาติ การใช้ศัพท์เทคนิคสอดแทรกการปฏิบัติในการสอนทางคลินิก การเขียนสรุปประเด็นและการเขียน comments เป็นภาษาอังกฤษ การฝึกปฏิบัติการแนะนำการใช้ยาและซักประวัติ ดังตาราง 3

ตาราง 3 ลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษในวิชาที่สอน

ลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษ	จำนวน อาจารย์	ค่าเฉลี่ย	ระดับ	Std. Deviation
การบรรยายตลอดทั้งชั่วโมง	105 (37.2%)	2.40	น้อย	1.438
การใช้สื่อประเภทต่างๆ ประกอบการเรียนการสอน	253 (89.7%)	3.39	ปานกลาง	1.273
การใช้ศัพท์เทคนิคสอดแทรกในการบรรยาย บางส่วน	269 (95.4%)	3.85	มาก	1.038
การให้โจทย์นักศึกษาเป็นภาษาอังกฤษ	172 (61%)	3.12	ปานกลาง	1.382
อื่นๆ	28 (10%)	4.36	มาก	.951

เมื่อศึกษารายละเอียดของสื่อที่เป็นภาษาอังกฤษที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนของอาจารย์ สามารถจัดกลุ่มสื่อที่มีการใช้มากได้ตามลำดับดังนี้ 1. ตำรา 2. Power Point 3. บทความวิชาการ/วิจัย 4. Internet และอื่นๆ เช่น เอกสารการสอน วารสาร คิงดารา 4

ตาราง 4 สื่อที่เป็นภาษาอังกฤษที่ใช้สอน

สื่อ	จำนวนอาจารย์	ค่าเฉลี่ย	ระดับ	Std. Deviation
ตำรา	251	3.98	มาก	1.173
บทความวิชาการ/วิจัย	229	3.68	มาก	1.311
หนังสือพิมพ์	84	2.13	น้อย	1.306
VDO	105	2.47	น้อย	1.301
Power Point	244	3.70	มาก	1.209
CAI	96	2.53	ปานกลาง	1.205
INTERNET	206	3.67	มาก	1.181
อื่นๆ	13	3.54	มาก	1.561

ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ในด้านการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนให้ความเห็นว่า นักศึกษายังมีปัญหามากทางด้านการใช้ภาษาในทุกทักษะรวมทั้งการใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ โดยเฉพาะทักษะพูดและเขียน ซึ่งเป็นการนำภาษาไปใช้ ดังตาราง 5

ตาราง 5 ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ปัญหา	จำนวนอาจารย์	ค่าเฉลี่ย	ระดับ	Std. Deviation
การฟัง	225	3.85	มาก	1.177
การพูด	221	4.02	มาก	1.156
การอ่าน	253	3.63	มาก	1.132
การเขียน	236	4.01	มาก	1.171
คำศัพท์	252	3.75	มาก	1.048
ไวยากรณ์	228	3.83	มาก	1.160

ลักษณะรายวิชาเลือกที่นักศึกษาควรเลือกเรียน

ลักษณะรายวิชาเลือกที่อาจารย์เห็นว่า นักศึกษาควรเรียนนั้น ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับรายวิชาที่นักศึกษาสามารถใช้ได้ในชีวิตประจำวันและการทำงานทั่วไป วิชาที่สอดคล้องกับการเรียนในสาขาวิชาเอกและเตรียมความพร้อมเพื่อการสมัครงานและการศึกษาต่อ ในระดับใกล้เคียงกัน นอกจากนี้อาจารย์มีความเห็นเพิ่มเติมในประเด็นอื่นๆว่า นักศึกษาควรเลือกรายวิชาตามความชอบและความถนัด หรือเป็นรายวิชาที่สามารถนำไปใช้ในการค้นคว้าหาข้อมูล หรือรายวิชาที่เกี่ยวกับทักษะการนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในอนาคต ดังตาราง 6

ตาราง 6 ลักษณะรายวิชาเลือกที่นักศึกษาควรเรียน

ลักษณะวิชาเลือก	จำนวนอาจารย์	ค่าเฉลี่ย	ระดับ	Std. Deviation
สอดคล้องกับการเรียนในสาขาวิชาเอก	257	2.77	ปานกลาง	.479
เตรียมความพร้อมสำหรับการศึกษาคู่	257	2.66	ปานกลาง	.572
เตรียมความพร้อมเพื่อการสมัครงาน	255	2.75	ปานกลาง	.537
สามารถใช้ในการชีวิตประจำวันและการทำงานทั่วไปได้	268	2.80	ปานกลาง	.446
อื่นๆ	16	2.94	ปานกลาง	.250

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการใช้ทักษะภาษาอังกฤษในการเรียนวิชาเอก

ได้มีการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มประชากรนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในแต่ละคณะของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวน 2,030 คน ได้แบบสอบถามคืนมาจำนวน 1,400 คน คิดเป็นร้อยละ 68.97 เป็นนักศึกษาชาย 461 คน และเป็นนักศึกษาหญิง 934 คน โดยที่มีจำนวนนักศึกษา 5 คนที่ไม่ได้ระบุเพศ และมีจำนวนนักศึกษา 4 คนที่ไม่ได้ระบุคณะ แบ่งเป็นคณะต่างๆ ดังตาราง 7

ตาราง 7 แบบสอบถามจากนักศึกษา

คณะ	จำนวน แบบสอบถามที่ ส่งไป	จำนวน แบบสอบถามที่คืน มา	เปอร์เซ็นต์ แบบสอบถามที่คืนมา	เปอร์เซ็นต์ แบบสอบถามทั้งหมด ของแต่ละคณะ
พยาบาลบรมราชชนนียัง	232	199	85.78	14.21
นิติศาสตร์	174	153	87.93	10.93
พยาบาลศาสตร์	153	68	44.44	4.86
วิทยาการจัดการ	303	287	94.72	20.50
วิทยาศาสตร์	297	193	64.98	13.79
วิศวกรรมศาสตร์	279	203	72.76	14.50
ศิลปศาสตร์	141	69	48.94	4.93
เศรษฐศาสตร์	136	46	33.82	3.29
อุตสาหกรรมเกษตร	137	72	52.55	5.14
เภสัชศาสตร์	178	106	59.55	7.57
ไม่ได้ระบุคณะ	-	4	-	0.29
	2,030	1,400	68.97	100.0

ในการวิเคราะห์คำตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษและความต้องการในการเลือกเรียนรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษ นั้น ใช้เกณฑ์การประเมินค่าเช่นเดียวกับการวิเคราะห์คำตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5	มีการใช้หรือความต้องการมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51– 4.50	มีการใช้หรือความต้องการมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51– 3.50	มีการใช้หรือความต้องการปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 -2.50	มีการใช้หรือความต้องการน้อย
ค่าเฉลี่ย 0.51-1.50	มีการใช้หรือความต้องการน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 0-0.49	ไม่มีการใช้หรือความต้องการเลย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนวิชาเอกของนักศึกษาพบว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ใช้มากกว่าทักษะอื่นๆ โดยมีค่าเฉลี่ยในการใช้คือ 3.63 ทักษะที่ใช้รองลงมาคือ ทักษะการเขียนและการฟัง โดยมี ค่าเฉลี่ย 2.93 และ 2.87 ตามลำดับ ส่วนทักษะการพูดเป็นทักษะที่มีการใช้น้อยกว่าทักษะอื่นๆ (ค่าเฉลี่ย 2.35) ดังตาราง 8

ตาราง 8 ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนวิชาเอกของนักศึกษา

ทักษะ	จำนวนนักศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ระดับ	Std. Deviation
การฟัง	1309	2.87	ปานกลาง	1.140
การพูด	1233	2.35	น้อย	1.065
การอ่าน	1352	3.63	มาก	1.098
การเขียน	1307	2.93	ปานกลาง	1.112

นักศึกษาเห็นว่าการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์การฟังมี 3 ประเด็นที่อยู่ในระดับปานกลางคือ ฟังบรรยายในชั้นเรียน (ค่าเฉลี่ย 3.13) ฟังการสัมมนา (ค่าเฉลี่ย 2.54) และฟังเพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ ในการเรียนการสอน (ค่าเฉลี่ย 2.82) เช่น การฟังเพื่อฝึกทักษะการฟัง ฟังศัพท์เฉพาะทาง ฟังการเฉลยแบบฝึกหัด ฟังอาจารย์สั่งงานในชั้นเรียน ดู VDO หรือ VCD การเรียนการสอน การทำ project ฟังอาจารย์ต่างประเทศหรืออาจารย์ที่ปรึกษา การฟังนอกชั้นเรียนก็จะฟังเสียงในฟิล์มจากภาพยนตร์หรือเพลงเป็นส่วนใหญ่ การพูดคุยติดต่อกับเพื่อนชาวต่างประเทศ ฟังการได้วาทีเป็นภาษาอังกฤษ ฟังรายการภาษาอังกฤษทั่วไปรวมทั้งรายการโทรทัศน์ ส่วนการฟังบรรยายพิเศษยังอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 2.48 ดังตาราง 9

ตาราง 9 การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์การฟัง

วัตถุประสงค์	จำนวนนักศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ระดับ	Std. Deviation
ฟังการบรรยายในชั้นเรียน	1326 (94.7%)	3.13	ปานกลาง	1.181
ฟังการบรรยายพิเศษ	1196 (85.4%)	2.48	น้อย	1.022
ฟังการสัมมนา	1149 (82.1%)	2.54	ปานกลาง	1.114
อื่นๆ	186 (13.3%)	2.82	ปานกลาง	1.085

สำหรับทักษะการพูดซึ่งเป็นทักษะที่มีการใช้น้อยกว่าทักษะอื่น ๆ นั้น วัตถุประสงค์ในการใช้จะเป็นการนำเสนอโครงการ การอภิปรายกลุ่ม การสนทนากับอาจารย์ต่างชาติ โดยมีค่าเฉลี่ยของการใช้ในอยู่ในระดับปานกลาง (2.70, 2.61 และ 2.57 ตามลำดับ) นอกจากนั้นนักศึกษายังมีโอกาสสนทนากับนักศึกษาต่างชาติอยู่บ้าง ถึงแม้จะมีระดับการใช้ค่อนข้างจะน้อย (2.45) และนักศึกษาอีกจำนวน 143 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 10.2 ของผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่า มีการใช้ภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง เพื่อวัตถุประสงค์การพูดในลักษณะอื่น เช่น พูดเพื่อฝึกทักษะการพูด สนทนากับผู้สอน พูดในวิชาชีพ ใช้ในการฝึกงานในบริษัทต่างประเทศ การไปเรียนในต่างประเทศ การสนทนากับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ดังตาราง 10

ตาราง 10 การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์การพูด

วัตถุประสงค์	จำนวน นักศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ระดับ	Std. Deviation
นำเสนอโครงการ	1204	2.70	ปานกลาง	1.129
อภิปรายกลุ่ม	1190	2.57	ปานกลาง	1.086
สนทนากับนักศึกษาต่างชาติ	1027	2.45	น้อย	1.198
สนทนากับอาจารย์ต่างชาติ	1032	2.56	ปานกลาง	1.221
อื่นๆ	143	2.61	ปานกลาง	1.181

ส่วนทักษะการอ่านซึ่งเป็นทักษะที่ใช้มากกว่าทักษะอื่นๆ นักศึกษาได้ระบุประเภทสื่อที่อ่านตามลำดับมากไปหาน้อยดังนี้ คือ 1. Internet 2. Power Point 3. ตำรา 4. บทความวิชาการ/วิจัย ส่วนการใช้ CAI เป็นภาษาอังกฤษ และการอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาอยู่ในระดับที่ค่อนข้างน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับสื่ออื่นๆ ข้างต้น นอกจากนี้สื่อประเภทดังกล่าว นักศึกษาจำนวน 126 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 9 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้ระบุว่า อ่านสื่อประเภทอื่นด้วย ซึ่งเป็นการอ่านเพื่อความบันเทิงเป็นส่วนใหญ่ เช่น นิตยสาร หนังสืออ่านทั่วไป จดหมาย email SMS ป้ายข้อความ การ์ตูน โฆษณา นวนิยาย รายการโทรทัศน์ช่อง UBC ดังตาราง 11

ตาราง 11 ประเภทของสื่อภาษาอังกฤษที่อ่าน

สื่อ	จำนวน นักศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ระดับ	Std. Deviation
ตำราที่เป็นภาษาอังกฤษ	1325	3.31	ปานกลาง	1.261
บทความวิชาการ/วิจัย	1281	3.13	ปานกลาง	1.291
หนังสือพิมพ์	1234	2.52	ปานกลาง	1.073
Power Point	1342	3.32	ปานกลาง	1.157
CAI	1035	2.51	ปานกลาง	1.054
Internet	1348	3.62	มาก	1.131
อื่นๆ	126	2.88	ปานกลาง	1.184

ด้านทักษะการเขียนนั้น นักศึกษาใช้ในการเตรียมสื่อประกอบการนำเสนอเช่น Power Point มากเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นการเขียนรายงาน การเขียนตอบข้อสอบแบบบรรยาย และการเขียนโครงการ นอกจากนี้ นักศึกษาจำนวน 146 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 10.42 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้ระบุว่า ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์การเขียนอื่นๆ อย่างเช่น เขียนประกอบการทำโจทย์ การบ้าน เขียนบทคัดย่อ

เขียนขอรุณวิจัย เขียนสรุปเวลาเข้าฟังสัมมนา การเขียนจดหมาย email เขียนใบสมัครงาน และเขียนคำตอบ
เตรียมการสัมภาษณ์สมัครงาน ดังตาราง 12

ตาราง 12 การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์การเขียน

วัตถุประสงค์	จำนวน นักศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ระดับ	Std. Deviation
เขียนรายงาน	1254	2.71	ปานกลาง	1.168
เขียนโครงการ	1207	2.64	ปานกลาง	1.144
เตรียมสื่อประกอบการนำเสนอเช่น Power Point	1305	3.08	ปานกลาง	1.148
เขียนตอบข้อสอบแบบบรรยาย	1217	2.69	ปานกลาง	1.220
อื่นๆ	146	2.66	ปานกลาง	1.194

ทักษะและความรู้เพิ่มเติมที่ความต้องการในรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษ

ถึงแม้ว่าการใช้ทักษะภาษาอังกฤษต่างๆ ในการเรียนวิชาเอกของนักศึกษายังไม่ได้อยู่ในระดับที่สูงมากนัก
แต่นักศึกษาก็ให้ความสำคัญมากกับการเรียนภาษาอังกฤษในทุกทักษะ รวมทั้งคำศัพท์และไวยากรณ์ โดยระบุ
ความต้องการทักษะและความรู้เพิ่มเติมในวิชาเลือกในระดับที่สูงใกล้เคียงกัน ดังตาราง 13

ตาราง 13 ความต้องการทักษะและความรู้ในวิชาเลือกภาษาอังกฤษ

ทักษะ/ความรู้	จำนวน นักศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ระดับ	Std. Deviation
การฟัง	1333	3.80	มาก	1.117
การพูด	1341	3.84	มาก	1.109
การอ่าน	1338	3.86	มาก	1.038
การเขียน	1334	3.76	มาก	1.062
คำศัพท์	1347	3.93	มาก	1.061
ไวยากรณ์	1318	3.60	มาก	1.177

ลักษณะรายวิชาเลือกที่สนใจ

เช่นเดียวกับความคิดเห็นของอาจารย์ลักษณะรายวิชาเลือกที่นักศึกษาสนใจเรียนนั้นส่วนใหญ่เป็นรายวิชา
ที่นักศึกษาสามารถใช้ได้ในชีวิตประจำวันและการทำงานทั่วไป และรองลงมาคือ รายวิชาที่เตรียมความพร้อม
เพื่อการสมัครงาน ส่วนวิชาซึ่งเตรียมความพร้อมสำหรับการศึกษาต่อ และวิชาที่สอดคล้องกับการเรียนในสาขา
วิชาเอกนั้น นักศึกษาให้ความสนใจในระดับใกล้เคียงกัน นอกจากนี้นักศึกษายังมีความสนใจในวิชาที่มีความ
ถนัดและไม่ยากเกินไปสำหรับตน หรือที่เป็นพื้นฐานภาษาอังกฤษ รายวิชาที่เกี่ยวกับทักษะการนำเสนอเป็น

ภาษาอังกฤษ รายวิชาที่ช่วยให้นักเรียนสื่อสาร ศึกษาวัฒนธรรม และทำงานกับชาวต่างชาติได้ แม้กระทั่งวิชาที่ช่วยเตรียมความพร้อมสำหรับสอบ TOEIC, TOEFL เป็นต้น ดังตาราง 14

ตาราง 14 ลักษณะรายวิชาเลือกที่สนใจ

	จำนวน นักศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ระดับ	Std. Deviation
สอดคล้องกับการเรียนในสาขาวิชาเอก	1337	3.62	มาก	1.150
เตรียมความพร้อมสำหรับการศึกษาต่อ	1333	3.71	มาก	1.132
เตรียมความพร้อมเพื่อการสมัครงาน	1341	3.90	มาก	1.110
สามารถใช้ในชีวิตประจำวันและการทำงานทั่วไป ได้	1347	4.06	มาก	1.061
อื่นๆ	200	3.40	ปานกลาง	1.244

ข้อเสนอแนะของอาจารย์และนักศึกษาในด้านการจัดการและความต้องการรายวิชาเลือก

ภาษาอังกฤษ

ก. ด้านการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษ

จากจำนวนอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม 282 ราย และนักศึกษาระดับปริญญาตรีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 1,400 ราย มีจำนวนอาจารย์ 49 ราย และนักศึกษา 135 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.38 และ 9.64 ตามลำดับ ที่ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษ มีประเด็นน่าสนใจดังตาราง 15 และ 16

ตาราง 15 ข้อเสนอแนะด้านการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษจากอาจารย์คณะต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะ	คช.	ศป.	อก.	ภษ.	ทว.	นค.	พย.	ว.จ.ก.	วิท.	วิทว.	รวม
1. รักษามาตรฐานด้านคุณภาพ					1						1
2. เพิ่มจำนวนอาจารย์ทางด้านภาษา					2						2
3. ใช้เทคนิควิธีสอนที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน ให้มีแรงจูงใจ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน เห็นประโยชน์ของวิชาภาษา					4			1	3		8
4. เพิ่มจำนวนกลุ่มที่เปิดรับ	1				2		1	1	5		10
5. จัดเวลาเรียนให้หลากหลาย					2			1			3
6. เปิดรายวิชาให้เลือกได้ทุกภาคการศึกษา					1		1	1	3		6
7. ไม่ควรจัดการเรียนการสอนนอกชั่วโมงปกติ เช่น 16.30-18.50 เพื่อให้ นักศึกษามีโอกาสทำกิจกรรมอื่นบ้าง					1						1
8. จัดการเรียนการสอนแยกตามกลุ่มสาขาของนักศึกษา					3						3
9. ใช้เทคนิควิธีสอนที่เน้นให้ผู้เรียนกล้าที่จะใช้ภาษา และกล้าลงมือปฏิบัติ					1		2		1		4
10. ควรมีการประเมินข้อสอบ และประเมินการสอนตลอดจนองค์ประกอบอื่นที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					1						1
11. ให้คณะสามารถจัดสอนภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับสาขาวิชาเอกเองโดยให้ภาคภาษาฯ กำหนดเงื่อนไข และกระบวนการสอนให้เหมาะสม					1						1
12. เพิ่มวิชาบังคับภาษาอังกฤษ เพื่อให้ นักศึกษาสามารถค้นคว้าตำราภาษาอังกฤษได้							1				1

ข้อเสนอแนะด้านการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษของอาจารย์คณะต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะ	คณะ	ศป.	อก.	เภสัช	ทรัพย์	นิติ	พยบ.	ว.จ.ก.	วิทย์	วิวะ	รวม
13. ให้บริการศูนย์เรียนรู้ด้วยตนเอง แก่ทุกคณะ								1			1
14. ปลายภาคทอม 2 ควรมีการสอน วัดความสามารถ ด้านการพูดใน ชีวิตประจำวันเป็นเกณฑ์จบ การศึกษา								1			1
15. มีกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ นักศึกษาฝึกการพูด การฟังมากขึ้น เช่น วันพูดภาษาอังกฤษ			1						1		2
16. มีการจัดปรับพื้นฐานทาง ภาษาอังกฤษทุกค้ำ									1		1
17. เพิ่มการใช้ภาษาอังกฤษในวิชาที่ เรียน (ของคณะ)										1	1
18. สํารวจความต้องการในการเรียน วิชาเลือกจากนักศึกษา, ผู้ประกอบการ และเปรียบเทียบความ หลากหลายกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ให้ ทันสมัยและหลากหลาย		1									1
19. เพิ่มอาจารย์ชาวต่างชาติ				1							1

ตาราง 16 ข้อเสนอแนะด้านการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษจากนักศึกษาวิทยานเขตภาคใหญ่

ข้อเสนอแนะ	คป.	อก.	เกดัช	ทรัพย์	นิติ	พจน.	ว.จ.ก.	วิทย์	วิศวะ	ท.ศ.	รวม
1. ให้มีอาจารย์ชาวต่างประเทศเพิ่มขึ้นจะได้คุ้นเคยกับการสื่อสารกับชาวต่างประเทศ	1	2	2		1	1	1	1			9
2. จัดการเรียนการสอนในเวลาที่หลากหลาย ไม่ตรงกับวิชาเอก	2		1			1	3	6			13
3. เพิ่มจำนวนกลุ่ม	2		1	1		2	8	6			20
4. เพิ่มการประชาสัมพันธ์รายวิชาที่เปิดสอน			2								2
5. ควรมีการเรียนภาษาในทุกชั้นปี/ทุกภาคการศึกษา			3		1		5				9
6. เพิ่มจำนวนรับ				3			8	2		2	15
7. จัดกิจกรรม 1-3 วัน ให้ใช้ภาษา		1		1			2			1	5
8. เปิดวิชาเพิ่มให้หลากหลาย (รวมทั้ง Summer)	5	1					6	4		1	17
9. ชกเลิกการจองวิชา										1	1
10. ควรมีวิธีสอนที่ช่วยให้นักศึกษามีพื้นฐานไม่ดี เข้าใจได้ โดยไม่เร่งรัดจนเกินไป จนเกิดความเครียด	1	1		3	1	1	3	1			11
11. ลดความเร็วในการพูด มีการแปลภาษาไทยให้บ้าง อย่าใช้ภาษาอังกฤษตลอดเวลา				1				1			2
12. จัดสอนเสริมให้นักศึกษาอ่อน (โดยเก็บเงิน)				2			1				3
13. ลดเกณฑ์การตัด E (ต่ำกว่า 40-45/30) ไม่กวดเกรด		2		3			2		1		8
14. จัดการเรียนการสอนแยกตามกลุ่มนักศึกษา				1							1
15. เปิดตัวก่อนสอบ				1				1			2

ข้อเสนอแนะด้านการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษจากนักศึกษาวิทยาเขตภาคใหญ่

ข้อเสนอแนะ	ค.ป.	อ.ก.	เก.ส.	ท.ร.พ.	น.ิ.ต.	พ.ย.น.	ว.จ.ก.	ว.ิ.ท.	ว.ิ.ท.ว.	ค.ค.	รวม
16. ปรับปรุงเวลาการลงทะเบียน เพราะ แอ้งกันมาก และ web ล้ม	1			1							2
17. เปิดรายวิชาที่ตรงกับนักศึกษาที่อ่อนด้านภาษา และประชาสัมพันธ์ให้ทราบ					1		2				3
18. มีทั้งอาจารย์ชาวไทยและชาวต่างชาติสอนร่วมกัน							2				2
19. เปิดรายวิชาต่าง ๆ เป็นประจำทุกภาคเรียน							1				1
20. ลดจำนวนเกณฑ์ขั้นต่ำของการเปิดสอนเป็น 15 คน	3						1				4
21. ตัดเกณฑ์แบบอิงกลุ่ม ปรับคะแนนตามความสามารถของส่วนใหญ่ในกลุ่ม							1				1
22. วิชาเลือกไม่ควรบังคับเป็นวิชาภาษาอังกฤษ								1			1
23. ใช้เทคนิควิธีสอนที่ทำให้สนุก น่าเรียน									1		1
24. แบ่งกลุ่มตามระดับความสามารถ	1										1
25. ตำราควรมีรูปแบบน่าอ่าน ไม่อึดแน่นจนเกินไป	1										1

สรุปประเด็นสำคัญด้านการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษ จากข้อเสนอแนะของอาจารย์และนักศึกษาวิทยาเขตภาคใหญ่

ก. มีอาจารย์จาก 8 คณะ คือ ศิลปศาสตร์ อุตสาหกรรมเกษตร เกษตรศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและพยาบาลศาสตร์ วิทยาการจัดการ วิทยาศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์ ให้ข้อเสนอแนะด้านการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษของวิทยาเขตภาคใหญ่ ซึ่งจัดเรียงลำดับความดีที่มีความเห็นพ้องกันได้ดังนี้

1. เพิ่มจำนวนกลุ่มที่เปิดรับ

2. ใช้เทคนิควิธีสอนที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน ให้มีแรงจูงใจ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน เห็นประโยชน์ของวิชาภาษา กล้าแสดงออก
 3. เปิดรายวิชาเลือกให้เลือกได้สม่ำเสมอทุกภาคการศึกษา
 4. จัดเวลาเรียนให้หลากหลายเพื่อให้ทุกกลุ่มสาขาสามารถลงเรียนได้
 5. จัดการเรียนการสอนแยกตามกลุ่มสาขาของผู้เรียน
 6. มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาอังกฤษ เช่น วันพูดภาษาอังกฤษ
 7. เพิ่มจำนวนอาจารย์ทางด้านภาษา
- ข. นักศึกษาที่ให้ข้อเสนอแนะด้านการจัดการรายวิชาเลือกมี 10 คณะ คือ ศิลปศาสตร์ อุตสาหกรรมเกษตร เกษตรศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและนิเวศศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ วิทยาการจัดการ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์ จัดเรียงลำดับตามความถี่ที่มีผู้เห็นพ้องกัน ได้ดังนี้
1. เพิ่มจำนวนกลุ่มที่เปิดรับ
 2. เปิดรายวิชาเพิ่มให้หลากหลายยิ่งขึ้น
 3. เพิ่มจำนวนรับในแต่ละกลุ่ม
 4. จัดการเรียนการสอนในเวลาที่หลากหลายไม่ตรงกับการเรียนวิชาในสาขา
 5. มีวิธีสอนที่เอื้อให้นักศึกษาที่มีพื้นฐานไม่ดี สามารถเรียนได้โดยไม่เกิดความเครียด
 6. เพิ่มการประชาสัมพันธ์รายวิชาที่เปิดสอน และเพิ่มจำนวนอาจารย์ชาวต่างชาติ เพื่อให้นักศึกษามีโอกาสคุ้นเคยกับการสื่อสารกับชาวต่างชาติ
 7. ลดเกณฑ์การตัด E และไม่กวดเกรด
 8. จัดกิจกรรม 1 – 2 วันให้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษ
 9. ลดจำนวนเกณฑ์ขั้นต่ำของการเปิดสอนเป็น 15 คน
 10. เปิดรายวิชาที่เหมาะสมกับนักศึกษาที่อ่อนภาษา หรือจัดสอนเสริมให้
 11. ปรับปรุงระบบการลงทะเบียน แก้ปัญหา web ล่ม
 12. ให้มีอาจารย์ชาวไทยและชาวต่างประเทศสอนร่วมกัน
- ข. ด้านความต้องการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษ
- จำนวนอาจารย์ที่ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมด้านความต้องการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษ 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.05 ของจำนวนอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม และมีจำนวนนักศึกษาที่ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม 117 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.36 ของจำนวนนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม และเมื่อพิจารณาจากข้อเสนอแนะมีประเด็นน่าสนใจ ดังตาราง 17 และ 18

ตาราง 17 ข้อเสนอแนะด้านความต้องการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษจากอาจารย์คณะต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะ \	คณ.	ศก.	เภสัช	ทรัพย์	นิติ	พจน.	ว.จ.ก.	วิทย์	วิหะ	รวม
1. มีเนื้อหาสอดคล้องกับวิชาชีพของนักศึกษา			1	2	1	3	1			8
2. เน้นภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน	1		4	1		3	1	1	2	13
3. การอ่าน textbook, บทความ, เอกสาร ในวิชาชีพ, รายงาน, journal			2			5		3	1	11
4. การเขียนเพื่อการสมัครงาน ภาษาอังกฤษเพื่อการสมัครงาน	1		3					1	1	6
5. การเขียนงานในเชิงวิเคราะห์ เขียนรายงานวิจัย สำหรับปี 4 ขึ้นไป			3							3
6. การเขียนจดหมายธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย การขอเข้าเยี่ยมชม ฝึกงาน ฯลฯ			3							3
7. จัดรายวิชาเลือกเน้นแยกตามทักษะให้มีการฝึกปฏิบัติแต่ละทักษะเพียงพอ			1					2		3
8. ไม่เน้นวิชาการมากนัก แต่สอดแทรกกิจกรรมให้คุ้นเคยกับการใช้ภาษาให้เป็น วิถีชีวิตปกติ						3				3
9. ทักษะพูดที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพ เช่น การดูแลผู้ป่วย ชักประวัติ ให้ข้อมูลด้านสุขภาพ สุขภาพ						3			1	4

ตาราง 18 ข้อเสนอแนะด้านความต้องการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษจากนักศึกษาวิทยาเขตภาคใหญ่

ข้อเสนอแนะ	คป.	อก.	เกสซ์	ทรัพย์	นิติ	พจน.	ว.จ.ก.	วิทย์	วิศวะ	ศ.ศ.	รวม
1. เน้นทักษะฟัง – พูด สื่อสารกับต่างชาติได้	3	3	10	6	4	3	5	2	9	2	47
2. เน้นการอ่าน และแปลความ		1	4						2		7
3. การอ่านเพื่อการศึกษาต่อและทำงาน			1					1	1		3
4. ไม่เน้นไวยากรณ์มาก เน้นปฏิบัติให้เกิดทักษะ			1	1	1		4			2	9
5. เปิดวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะทาง		1		3	1		1	4			10
6. การเขียน (บทความ, รายงาน)				1					2		3
7. การแปล			1	2							3
8. เน้นไวยากรณ์ให้มากขึ้น	1				1				1		3
9. ภาษาอังกฤษข้ามวัฒนธรรม						1					1
10. มีเนื้อหาใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน	1						8	2	5		13
11. วิชาที่ใช้ในการสมัครงานอย่างครอบคลุม	2						2	1	5		10
12. ใช้เพลงเป็นสื่อ/เนื้อหาในการเรียน							1				1
13. ภาษาอังกฤษเบื้องต้นด้านการเขียนในชีวิตประจำวัน พื้นฐานคำศัพท์ ลักษณะประโยค							1				1
14. คัพท์ สำนวน ทางวิทยาศาสตร์ เพื่ออ่านคู่มือและรายงาน								1			1
15. ภาษาอังกฤษที่ใช้ในการทำงาน	1								1		2

สรุปประเด็นสำคัญของความต้องการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษจากข้อเสนอแนะของอาจารย์และนักศึกษาวิทยาเขตหาดใหญ่

ก. ประเด็นที่อาจารย์จาก 8 คณะ คือ ศิลปศาสตร์ เกษศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติ นิติศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ วิทยาการจัดการ วิทยาศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์ ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการรายวิชาเลือก ที่ควรจัดให้นักศึกษาวิทยาเขตหาดใหญ่ จัดเรียงตามลำดับความถี่สูงสุดที่มีความเห็นพ้องกัน 5 อันดับแรก ได้แก่

1. วิชาที่เน้นภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน
2. รายวิชาที่เน้นทักษะการอ่านทางวิชาการ เช่น คำรา บทความทางวิชาการ รายงาน journal และ เอกสารในวิชาชีพ
3. วิชาที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับวิชาชีพตามสาขาของนักศึกษา
4. วิชาที่เน้นทักษะเขียนเพื่อการสมัครงาน หรือมีเนื้อหาเป็นประโยชน์ต่อการสมัครงาน
5. วิชาที่เน้นทักษะการพูดในงานอาชีพ เช่น การดูแลผู้ป่วย การซักประวัติ การให้ข้อมูลด้านสุขภาพ

ข. ประเด็นที่นักศึกษาจาก 10 คณะ คือ ศิลปศาสตร์ อุตสาหกรรมเกษตร เกษศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติ นิติศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ วิทยาการจัดการ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์ ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการรายวิชาเลือก จัดเรียงตามลำดับความถี่สูงสุดที่มีความเห็นพ้องกัน 5 อันดับแรก ได้แก่

1. วิชาทักษะ ฟัง – พูด ที่เน้นให้สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้
2. วิชาที่มีเนื้อหาใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน
3. วิชาที่มีเนื้อหาเป็นภาษาอังกฤษเฉพาะทาง และ/หรือ วิชาที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการสมัครงานได้อย่างครอบคลุม
4. วิชาที่เน้นการฝึกปฏิบัติให้เกิดทักษะทางภาษามากกว่าเน้นไวยากรณ์
5. วิชาที่เน้นการอ่าน การแปลความ

ข้อเสนอแนะด้านอื่นๆ ของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และการเรียนในสาขาวิชาเอก

นอกจากนักศึกษามีข้อเสนอแนะในด้านการจัดการและความต้องการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษแล้ว ยังมีนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.21 ของจำนวนนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมด้านอื่นๆ เกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและการเรียนในสาขาวิชาเอก ดัง

ตาราง 19 ข้อเสนอแนะด้านอื่นๆ เกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากนักศึกษาวิทยาเขตภาคใหญ่

ข้อเสนอแนะ	ศป.	อก.	เกสซ	ทรัพย์	นิติ	พยบ.	ว.จ.ก.	วิทย์	วิตะ	รวม
1. คณะควรเน้นให้นักศึกษาทำงานโดยอาศัยข้อมูลที่ค้นหาจากงานวิจัยหรือผลการศึกษาค้นคว้าที่เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อให้ได้ศัพท์ทางวิชาชีพไปในตัว			1							1
2. ให้มีการจัดการสอนภาษาและมีการประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง			1							1
3. ควรมีรายวิชาภาษาอื่น ๆ เป็นทางเลือกเพิ่มขึ้น เช่น จีน เกาหลี ญี่ปุ่น	1		1				1			3
4. PSU - GET ที่สอบไม่ผ่านให้กำหนดเป็นวิชาเลือกของแต่ละคณะ				1						1
5. เปลี่ยนจากการสอบ PSU - GET มาเป็นการเรียนในวิชาเรียน โดยเรียนพร้อมกันในหลาย ๆ คณะ				1						1
6. จัด Workshop ให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้ภาษา				1				1	1	3
7. คณะ (คณ.สังกัต) ควรมีทุนให้นักศึกษาได้ไปเรียนต่างประเทศ				2						2
8. ต้องการให้มีการสอนปรับพื้นฐานภาษาอังกฤษ							1			1
9. ต้องการให้จัดการฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะด้านวิชาเอก เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์ในการสมัครงาน								1		1
10. มีการอบรมโดยเก็บเงิน และทำกลุ่มละ ไม่เกิน 15 คน ด้านทักษะการสนทนาการนำเสนอ								1	2	3
11. มีการติวเข้มด้านภาษานอกเวลาราชการ								1		1

ข้อเสนอแนะด้านอื่นๆ เกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากนักศึกษาวิทยาเขตภาคใหญ่

ข้อเสนอแนะ	คณ.	ศป.	อก.	เภสัช	ทรัพย์	นิติ	พจน.	ว.จ.ก.	วิทย์	วิศวะ	รวม
12. คณะวิทย์ฯ ไม่ควรบังคับให้ เลือกภาษาอังกฤษ (ทั้ง 2 รายวิชา) (ควรเป็นภาษาอื่นได้ด้วย)		1							1		2
13. อยากให้เปิดสอนเกี่ยวกับ TOEIC										2	2
14. ให้มีการฝึกสื่อสารด้วย ภาษาอังกฤษสัปดาห์ละ 1 ชม.										2	2
15. ควรกำหนดคะแนน entrance วิชาภาษาอังกฤษ		1									1
16. ไม่อยากให้มีภาษาอังกฤษในการ เรียนวิชาเอก								1			1
17. อยากให้มีการสอนวิชาของสาขา เป็นภาษาอังกฤษล้วน ๆ								2			2
18. ให้ใช้ภาษาอังกฤษในการสอน วิชาเอกโดยเฉพาะศัพท์เฉพาะทาง								2			2
19. ให้ภาค (สาขา) กำหนดวิชาเลือก ให้เรียน ให้สอดคล้องกับวิชาภาค ซึ่ง เน้นการใช้ภาษาอังกฤษในการสอน วิชาภาค			1								1

สรุปประเด็นจากข้อเสนอแนะด้านอื่น ๆ ของนักศึกษาวิทยาเขตภาคใหญ่ ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และ
การเรียนในสาขาวิชาเอก

จากการศึกษาข้อเสนอแนะของนักศึกษาพบว่า มีประเด็นที่ไม่ได้เกี่ยวกับความต้องการวิชาเลือก
ภาษาอังกฤษ และไม่เกี่ยวกับการจัดการรายวิชาเลือก แต่ก็เป็นประเด็นที่น่าสนใจ และอาจเป็นประโยชน์ต่อการ
ดำเนินงานของภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ และเป็นประโยชน์ต่อการ ใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียน การ
สอนของสาขาวิชา ข้อเสนอแนะเหล่านี้ประมวลมาจากการตอบแบบสอบถามของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์
เภสัชศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติ วิทยาการจัดการ วิทยาศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์

ก. ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ มีข้อเสนอแนะที่มีผู้เห็นพ้องกัน คือ

1. ควรมีรายวิชาภาษาอื่น ๆ เป็นทางเลือกเพิ่มขึ้น เช่น จีน เกาหลี ญี่ปุ่น
2. มีกิจกรรมเสริมให้นักศึกษามีโอกาสใช้ภาษา เช่น workshop, English camp หรือ การจัดอบรมกลุ่มย่อย ในทักษะการสนทนา การนำเสนอกลุ่มละไม่เกิน 15 คน โดยคิดค่าใช้จ่ายจากผู้เข้าอบรม
3. มีกิจกรรมฝึกการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง
4. เปิดสอน TOEIC

ข. ข้อเสนอแนะต่อการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชา การใช้ภาษาอังกฤษและการกำหนดวิชาเลือกภาษาอังกฤษ

1. อยากให้มีการสอนวิชาของสาขาเป็นภาษาอังกฤษ และเน้นการให้ความรู้ด้านศัพท์เฉพาะทาง
2. ให้สาขากำหนดวิชาเลือกให้เรียน โดยให้สอดคล้องกับวิชาของสาขา
3. ไม่ควรบังคับให้เลือกวิชาภาษาอังกฤษทั้ง 2 รายวิชา ควรเปิดโอกาสให้เลือกเรียนภาษาอื่นได้ด้วย (คณะวิทยาศาสตร์)
4. คณะควรจัดสรรทุนให้นักศึกษาได้มีโอกาสไปต่างประเทศบ้าง (คณะทรัพยากรธรรมชาติ)

ข้อมูลพื้นฐานการจัดการรายวิชาเลือกจากการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์ผู้บริหารภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์

1. การจัดการรายวิชาเลือกของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

จากการศึกษาโครงสร้างหลักสูตรของคณะต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ซึ่งมี 12 คณะ และ 1 โครงการจัดตั้ง และมีหลักสูตรทั้งสิ้น 23 หลักสูตร 59 สาขาวิชา นั้น สรุปได้ว่า มีการจัดการเกี่ยวกับรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษแตกต่างกัน แบ่งได้เป็น 3 กลุ่มใหญ่ ดังนี้

1. กลุ่มที่กำหนดให้เลือกเรียนเฉพาะภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งได้อีก 3 กลุ่มย่อย คือ

1.1 กลุ่มที่กำหนดรายวิชาให้เรียน 3-6 หน่วยกิต เช่น

คณะวิทยาศาสตร์ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ (ต่อเนื่อง) ระบุให้เลือกวิชา

การอ่านงานเขียนวิชาการอังกฤษ

คณะนิติศาสตร์ ระบุให้เรียนรายวิชา

870-214 ภาษาอังกฤษ สำหรับนักกฎหมาย (สอนโดยคณะนิติศาสตร์)

- 1.2 กลุ่มที่กำหนดรายวิชาให้เลือกเรียนและภาษาอังกฤษอื่นๆอีก 3 หน่วยกิตซึ่งต้องเป็นรายวิชาที่เปิดสอนโดยภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ เช่น

คณะเภสัชศาสตร์ สาขาการบริหารทางเภสัชกรรม ระบุให้เลือก

ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP)

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ และวิศวกรรมวัสดุ ระบุให้เลือกจาก 7 รายวิชา

ดังต่อไปนี้

การสนทนาภาษาอังกฤษ 1

การสนทนาภาษาอังกฤษ 2

การเสริมทักษะด้านการฟังและพูด

ภาษาอังกฤษเชิงอุตสาหกรรม และเทคโนโลยี

ภาษาอังกฤษเพื่อการสมัครงาน

หรือเลือกจากวิชาภาษาอังกฤษอื่น

1.3 กลุ่มที่กำหนดให้เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษใดก็ได้ที่เปิดสอนโดยภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ เช่น

คณะทรัพยากรธรรมชาติทุกสาขาวิชา คณะศิลปศาสตร์ทุกสาขาวิชา

คณะเศรษฐศาสตร์หลักสูตรเศรษฐศาสตร์บัณฑิต

2. กลุ่มที่กำหนดให้เลือกเรียนรายวิชาเลือกภาษา 6 หน่วยกิต โดยไม่ระบุว่าจะต้องเป็นวิชาภาษาอังกฤษ แต่ต้องเป็นวิชาที่เปิดสอนโดยภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ เช่น

คณะวิทยาการจัดการ ยกเว้นหลักสูตรต่อเนื่องและหลักสูตรภาษาอังกฤษ

คณะอุตสาหกรรมเกษตร สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร

คณะวิศวกรรมศาสตร์ 8 สาขา คือ วิศวกรรมการผลิต วิศวกรรมเคมี

วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมเมคคาทรอนิกส์ วิศวกรรมโยธา

วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม และวิศวกรรมอุตสาหกรรม

ให้เลือกเป็นวิชาเลือกเสรี และเลือกได้ไม่เกิน 6 หน่วยกิต เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่าการจัดการรายวิชาเลือกในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์แบ่งเป็น

2 กลุ่มใหญ่ คือ 1. กลุ่มที่ระบุให้เรียนภาษาอังกฤษโดยระบุรายวิชาให้เรียนหรือให้เลือกเรียนจากกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษซึ่งเปิดโดยหน่วยงานที่รับผิดชอบ ซึ่งในกรณีที่มีการกำหนดรายวิชาให้เรียนนั้นมักจะเป็นภาษาอังกฤษเชิงวิชาการหรือภาษาอังกฤษเฉพาะด้าน แต่ให้เลือกเรียนภาษาต่างประเทศอื่นได้ 2. กลุ่มที่กำหนดให้เลือกเรียนวิชาเลือกภาษาโดยไม่ระบุว่าจะต้องเป็นวิชาภาษาอังกฤษ แต่ต้องเป็นวิชาที่เปิดสอนโดยภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์

2. การจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษของภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์

การจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษ ของภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ เป็นส่วนหนึ่งของการกิจทั้งหมดที่ภาควิชาต้องดำเนินการในแต่ละภาคการศึกษา ดังนั้นการศึกษาข้อมูลการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษ จึงต้องพิจารณาในภาพรวมและเชื่อมโยงกับการกิจทั้งหมด ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการกำหนดรูปแบบและพัฒนาการของการจัดการศึกษาข้อมูล ในส่วนของภารกิจของภาควิชาได้จากการศึกษารายงานประจำปีการประเมินคุณภาพการศึกษาของภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ ส่วนข้อมูลในด้านการจัดการรายวิชาเลือกได้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับหัวหน้าภาควิชา และรองหัวหน้าภาควิชา จำนวน 7 คน ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ วันที่ 1 สิงหาคม 2539 จนถึง ผู้บริหาร ในปี 2550 ที่ดำเนินการเก็บข้อมูล ดังนั้นหลักการและรูปแบบในการจัดการวิชาเลือกที่สรุปไว้ จึงเริ่มจากภาคการศึกษาที่ 2/2539 เป็นต้นมา

2.1 ภารกิจด้านการจัดการเรียนการสอนของภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์

ก. ระดับปริญญาตรี

1. ปีการศึกษา 2539 – 2545 ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์รับผิดชอบจัดการเรียนการสอนให้แก่นักศึกษา ในวิทยาเขตหาดใหญ่ 2 ลักษณะ คือ

1.1 วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 890-101 และ 890-102 ให้บริการแก่นักศึกษาทุกคณะในวิทยาเขตหาดใหญ่ โดยแต่ละปีการศึกษาจะมีจำนวนนักศึกษาเพิ่มขึ้น ประมาณร้อยละ 5

1.2 วิชาเลือกภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ตามโครงสร้างหลักสูตรของคณะต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่กำหนดเป็นวิชาเลือกภาษาอังกฤษ และบางส่วนลงทะเบียนเป็นวิชาเลือกเสรีในปี 2550 มีรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษที่เปิดสอนจำแนกได้เป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือ ภาษาอังกฤษทั่วไป ภาษาอังกฤษเฉพาะด้าน และภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ (ดูภาคผนวก ข)

2. ปีการศึกษา 2546 ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์มีภารกิจเพิ่ม คือ การจัดการเรียนการสอนรายวิชา 890-100 เป็นรายวิชาภาษาอังกฤษปรับพื้นฐาน ให้แก่นักศึกษาที่มีคะแนนสอบเข้ารายวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์ ตามผลการวิจัยของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อดิสา เด็ชว และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑา จาณูพจน์ (Criteria for Placing First Year Students in Required English Courses at Prince of Songkla University, Hat Yai Campus)

3. ปีการศึกษา 2547 คณะศิลปศาสตร์เปิดหลักสูตรภาษาเพื่อการพัฒนาเป็นรุ่นแรก ดังนั้นตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 เป็นต้นมา ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ จึงมีภารกิจเพิ่มในการสอนรายวิชาเอก และวิชาโทของหลักสูตรภาษาเพื่อการพัฒนาด้วย

ข. ระดับบัณฑิตศึกษา

ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ เปิดสอนหลักสูตรภาษาศาสตรบัณฑิต ซึ่งจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตลอดทั้งหลักสูตร

2.2 การจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษ

ดังกล่าวแล้วข้างต้นว่า การจัดการเรียนการสอนรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษเป็นเพียงภารกิจด้านหนึ่งในหลาย ๆ ด้านของภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ ในขณะที่ภารกิจอื่นมีเงื่อนไขที่ต้องบริหารจัดการให้เป็นไปตามโครงสร้างหลักสูตรในแต่ละปีการศึกษา แต่วิชาเลือกนั้นนักศึกษาส่วนใหญ่สามารถลงทะเบียนเรียนได้ตั้งแต่ปีการศึกษาที่ 2 ไปจนถึงปีการศึกษาสุดท้ายของหลักสูตร การจัดการวิชาเลือกจึงมีลักษณะยืดหยุ่นมากกว่าและเป็นไปตามปัจจัยและข้อจำกัดต่าง ๆ ซึ่งส่งผลต่อหลักการในการจัดการรายวิชาเลือก 3 ด้าน คือ การกำหนดรายวิชาที่จะเปิดสอนและจำนวนกลุ่ม การปิดหรือลดจำนวนกลุ่มและการเปิดเพิ่มจากแผนในแต่ละภาคการศึกษา และการเปิดรายวิชาใหม่

ก. การกำหนดรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษที่จะเปิดสอน และจำนวนกลุ่ม

เนื่องจากข้อจำกัดด้านอัตราค่าเล่าเรียนที่ไม่สอดคล้องกับการเพิ่มของนักศึกษาที่ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์จะต้องรับผิดชอบ จัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 890-101, 890-102 ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี ในภาคการศึกษาที่ 2/2539 ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์เริ่มศึกษาข้อมูลการเปิดรายวิชาเลือกจำนวนกลุ่ม และจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนแต่ละรายวิชาย้อนหลังไป 3 ปี เพื่อกำหนดแผนการเปิดรายวิชาให้สอดคล้องกับความต้องการลงทะเบียนเรียน และอยู่ในวิสัยที่สามารถจัดการได้ตามข้อจำกัดด้านอัตราค่าเล่าเรียนของภาควิชาในขณะนั้น กล่าวได้ว่าการกำหนดรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษที่จะเปิดสอน และจำนวนกลุ่มในแต่ละภาคการศึกษามีปัจจัยที่จะต้องนำมาพิจารณา ดังนี้

1. ภาระงานสอนอื่นที่ต้องบริหารจัดการให้เป็นไปตามโครงสร้างหลักสูตรในแต่ละภาคการศึกษา
2. จำนวนอาจารย์ประจำผู้สอนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เนื่องจากภาควิชามีข้อจำกัดในการจ้างอาจารย์พิเศษทางด้านภาษาอังกฤษ เพราะเป็นสาขาขาดแคลน และต้องคำนึงถึงคุณภาพการสอน
3. จำนวนอาจารย์ชาวต่างประเทศ วิชาเลือกบางรายวิชา เช่น 890-212 (English Conversation) กำหนดให้ผู้สอนเป็นเจ้าของภาษา แต่จำนวนอาจารย์ชาวต่างประเทศจะผันแปรไปตามสถานการณ์ทางการเมือง ซึ่งส่งผลกระทบต่อความมั่นใจด้านความปลอดภัยของอาจารย์ชาวต่างประเทศ และนอกจากนี้สวัสดิการด้านที่พักอาศัย และอัตราเงินเดือน เป็นข้อจำกัดในการได้มาซึ่งอาจารย์ชาวต่างประเทศที่มีคุณภาพ
4. คาบเฉลี่ยของการเปิดคำสอนเกิน ภาควิชากำหนดให้อาจารย์ทุกท่านต้องสอนตามเกณฑ์ของทบวงมหาวิทยาลัยในขณะนั้น คือ 10 คาบ : สัปดาห์ และเปิดคำสอนเกินได้โดยเฉลี่ยภาระงานให้ใกล้เคียงกัน เฉลี่ยแล้วอาจารย์จะมีภาระงานสอนประมาณ 12 คาบ : สัปดาห์

5. ความต้องการเฉพาะด้านของบางคณะที่ขอมมา ภาควิชามักได้รับคำขอให้เปิดสอนบางรายวิชาให้กับบางคณะ ซึ่งจะต้องนำมาพิจารณาถึงความเป็นไปได้ในการให้บริการ

6. ห้องปฏิบัติการทางภาษา ในกรณีที่มีรายวิชาที่ต้องใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาจะต้องมีการตกลงเวลากัน เพื่อให้มีให้เข้าสอน ปัญหาที่คลี่คลายลงเมื่อมีห้องปฏิบัติการเพิ่มขึ้น

จากปัจจัยดังกล่าว ขั้นตอนโดยทั่วไปของการเปิดรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษ และการกำหนดจำนวนกลุ่มที่จะเปิดสอนจึงมีขั้นตอนดังนี้

ภาควิชาฯ จะคำนวณภาระงานสอนของภาควิชาฯ โดยตั้งต้นจากจำนวนกลุ่มของวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 890-101 หรือ 890-102 ตามข้อมูลของงานทะเบียนกลาง รวมทั้งภาระงานสอนในหลักสูตรภาษาศาสตร์ประยุกต์ในแต่ละภาคการศึกษา แล้วจึงคำนวณว่าด้วยอัตรากำลังที่มีอยู่ทั้งอาจารย์ประจำและอาจารย์ชาวต่างประเทศ จะสามารถเปิดรายวิชาเลือกได้มากที่สุดกี่กลุ่ม โดยเฉลี่ยภาระงานสอนให้ใกล้เคียงหรือเท่ากันภายใต้ข้อตกลงว่า ทุกคนต้องสอนเต็มตามภาระงานของทบวงมหาวิทยาลัย 10 คาบ : สัปดาห์ และมีคาบเฉลี่ยของการเบิกค่าสอนเกินใกล้เคียงกัน รวมแล้วประมาณ 12 คาบ : สัปดาห์ อาจารย์ท่านใดมีรายวิชาเลือกในความรับผิดชอบมากกว่า 1 วิชา สามารถเลือกได้ว่าจะเปิดสอนรายวิชาใด ยกเว้นกรณีเป็นรายวิชาที่ผลการศึกษาข้อมูลย้อนหลังพบว่าไม่คุ้มค่าควรเปิดเฉพาะภาคเรียนใดภาคเรียนหนึ่ง จำนวนกลุ่มนั้นตกลงกันว่าให้เปิดได้ 1 – 2 กลุ่ม ยกเว้นรายวิชาที่มีผู้สอนมากกว่า 1 ท่าน หรือเป็นอาจารย์ชาวต่างประเทศ ที่รับผิดชอบรายวิชาเลือกวิชาใดวิชาหนึ่งเป็นงานหลัก จำนวนกลุ่มจะปรับเพิ่มขึ้นตามข้อตกลงของภาควิชาฯ และอาจารย์ท่านนั้น

ต่อมาในช่วงปีการศึกษา 2543 – 2545 มีข้อกำหนดเพิ่มเติมว่าในการเลือกเปิดวิชาใดวิชาหนึ่งที่อาจารย์แต่ละท่านรับผิดชอบนั้น จะต้องดูแลให้วิชานั้น ๆ มีการเปิดสอนภายในรอบ 3 ปีด้วย มิฉะนั้นภาควิชาฯ จะนำวิชานั้น ๆ มาบริหารจัดการหาอาจารย์ผู้สอนใหม่ต่อไป

หลังจากปีการศึกษา 2545 เริ่มมีแนวโน้มชัดเจนว่าบางรายวิชาเลือก เป็นที่ต้องการของผู้เรียนมากขึ้น จึงเริ่มมีข้อยกเว้นให้บางรายวิชาสามารถเปิดสอนได้มากกว่า 2 กลุ่ม : ผู้สอน 1 ท่าน เช่น วิชา 890-361 (English For Job Application) ทั้งนี้โดยลดภาระงานสอนด้านอื่นลงให้ เพื่อรักษาอัตราคาบเฉลี่ยให้ใกล้เคียงกันทุกคน

ต่อจากนั้นในปีการศึกษา 2547 คณะศิลปศาสตร์เริ่มเปิดรับนักศึกษาปริญญาตรีสาขาภาษาเพื่อการพัฒนา ดังนั้นภาควิชาฯ จึงมีภาระรับผิดชอบเพิ่มด้านวิชาเอก และวิชาเลือกภาษาอังกฤษตามโครงสร้างหลักสูตร ส่งผลให้อาจารย์บางท่านจำเป็นต้องรับผิดชอบรายวิชามากกว่า 2 รายวิชาต่อภาคการศึกษา หลักการเดิมที่จะไม่สอนมากกว่า 2 รายวิชาต่อภาคการศึกษาจึงไม่สามารถนำมาใช้ได้ และรายวิชาในหลักสูตรภาษาเพื่อการพัฒนาถือว่ามีความทัดเทียมกับ วิชา 890-101, 890-102 และวิชาในหลักสูตรภาษาศาสตร์ประยุกต์ อย่างไรก็ตาม

ก็คือเนื่องจากภาควิชามีอัตรากำลังเพิ่มขึ้นบ้าง และมีวิชาเลือกภาษาอื่น ๆ เพิ่มขึ้น ภาระการสอนวิชาเลือกจึงอยู่ในวิสัยที่ยังสามารถบริหารจัดการได้

ข. การปิดหรือลดจำนวนกลุ่มรายวิชาเลือกที่เปิดสอน หรือการเปิดเพิ่มจากแผนในแต่ละภาคการศึกษา

เนื่องจากข้อจำกัดด้านอัตรากำลังที่ไม่สอดคล้องกับปริมาณงาน ดังได้กล่าวแล้วข้างต้น ภาควิชาฯ จึงตั้งเกณฑ์การเปิดสอนว่า จะต้องมียังมีจำนวนนักศึกษาลงทะเบียนเรียน 20 คน หรืออย่างน้อย 18 คน จึงจะอนุญาตให้เปิดสอน มิฉะนั้นจะต้องปิด เพื่อให้อาจารย์ไปแบ่งเบาภาระงานสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน และเพื่อประหยัดการเบิกค่าสอนเกิน ซึ่งเป็นภาระของภาควิชาฯ เกณฑ์นี้ได้ใช้สืบเนื่องมาจนถึงปีการศึกษา 2550 จึงมีการขยายจำนวนนักศึกษา เป็นกลุ่มละ 25 คน เนื่องจากมีจำนวนนักศึกษาเพิ่มขึ้นทุกปี แต่จำนวนอาจารย์เพิ่มขึ้นไม่ได้สัดส่วนกัน

ในด้านการเปิดรายวิชาเลือกเพิ่มหรือเพิ่มจำนวนกลุ่มจากแผนที่วางไว้นั้น มักพิจารณาจากความต้องการของคณะต่าง ๆ หรือจากจำนวนนักศึกษาที่ขอเพิ่มเข้ามา และการปรับลดจำนวนกลุ่มที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม ภาควิชาฯ ไม่อยู่ในภาวะที่จะสามารถเปิดสอนเพิ่มตามความต้องการของคณะ หรือของผู้เรียนได้เสมอไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากมิได้มีการประสานงานมาก่อนล่วงหน้า

ค. การเปิดรายวิชาใหม่

ภาควิชาฯ ไม่มีข้อจำกัดในการขอเปิดรายวิชาเลือกใหม่ อาจารย์สามารถขอเปิดได้โดยคำนึงถึงความสนใจของผู้เรียน และความเชี่ยวชาญของอาจารย์เอง อย่างไรก็ตามจะต้องพิจารณาในแง่ความซ้ำซ้อนของรายวิชาที่เสนอเปิดใหม่และรายวิชาเดิมที่มีอยู่แล้ว

บทที่ 5

บทสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี ความต้องการในการเลือกเรียนวิชาเลือกภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีวิทยาเขตหาดใหญ่ รวมทั้งศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษที่เปิดสอน เพื่อเสนอแนวทางในการจัดการวิชาเลือกภาษาอังกฤษในวิทยาเขตหาดใหญ่ โดยทำการศึกษาข้อมูลปฐมภูมิจากอาจารย์และนักศึกษา ในคณะต่างๆ ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ มีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นจากอาจารย์และนักศึกษาในคณะต่างๆ แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS โดยใช้สถิติพื้นฐาน (Basic Descriptive Statistics) นอกจากนั้นยังมีการสัมภาษณ์ผู้บริหารภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ทั้งในอดีตและปัจจุบัน และศึกษาการจัดการรายวิชาเลือกจากเอกสาร แล้วจัดหมวดหมู่ข้อมูลที่ได้เพื่อวิเคราะห์และสรุปประเด็น ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 อาจารย์

อาจารย์ผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาค้างนี้ มีจำนวนทั้งสิ้น 282 คน เป็นชาย 102 คน หญิง 175 คน ส่วนอีก 5 คน ไม่ได้ระบุเพศในการตอบแบบสอบถาม และเป็นที่น่าสนใจว่าในจำนวน 282 คนนี้ ทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาาระดับปริญญาตรี 254 คน (ร้อยละ 90.10) ในเวลาเดียวกันมีผู้มิประสบการณ้การสอนมากกว่า 15 ปี ขึ้นไป จำนวน 137 คน (ร้อยละ 48.6) ความคิดเห็นและมุมมองของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามจึงมาจากประสบการณ์การสอน และความใกล้ชิดกับนักศึกษา

1.2 นักศึกษา

นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาค้างนี้ มีจำนวน 1,400 คน เป็นชาย 461 คน (ร้อยละ 32.93) เป็นหญิง 934 คน (ร้อยละ 66.71) ส่วนอีก 5 คน ไม่ได้ระบุเพศในการตอบแบบสอบถาม

1.3 จำนวนผู้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการตอบแบบสอบถาม

1.3.1 ข้อเสนอแนะด้านความต้องการวิชาเลือกภาษาอังกฤษ

มีอาจารย์ให้ข้อเสนอแนะ 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.05 และมีนักศึกษาให้ข้อเสนอแนะ 115 ราย คิดเป็น ร้อยละ 8.21 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

1.3.2 ข้อเสนอแนะด้านการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษ

มีอาจารย์ให้ข้อเสนอแนะ 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.38 และมีนักศึกษาให้ข้อเสนอแนะ 137 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.79 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

2. ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน

2.1 ลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษของอาจารย์ผู้สอน

ผลการวิจัยพบว่าค่าเฉลี่ยในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนของอาจารย์ผู้สอนทั้งหมดอยู่ที่ 1.85 ซึ่งแสดงว่ายังมีการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนน้อยโดยลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ (ร้อยละ 95.4) เป็นการใช้ศัพท์เทคนิคสอดแทรกในการบรรยาย รองลงมา คือ การใช้ภาษาอังกฤษในสื่อประเภทต่าง ๆ ประกอบการเรียนการสอน (ร้อยละ 89.7) โดยสื่อที่ใ้มากที่สุด คือ คำรา Power Point บทความวิชาการหรือบทความวิจัย Internet และอื่น ๆ ตามลำดับ ส่วน CAI มีใช้ในระดั้ปานกลาง ขณะที่ VDO และหนังสือพิมพ์ใช้ในระดั้บน้อย และมีการให้โจทย์กับนักศึกษาเป็นภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 61) ส่วนการบรรยายเป็นภาษาอังกฤษตลอดคาบการสอนอยู่ในระดั้บน้อย (ร้อยละ 37.2)

2.2 ลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนวิชาเอกของตนครบทั้ง 4 ทักษะ แต่มีน้ำหนักการใช้ในแต่ละทักษะแตกต่างกัน คือ ใช้ทักษะการอ่านในระดั้บมาก (ค่าเฉลี่ย 3.63) ทักษะการเขียนและการฟังในระดั้บปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.93 และ 2.87 ตามลำดับ) ส่วนทักษะการพูดใช้ในระดั้บน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.35)

2.2.1 การใช้ทักษะการอ่าน

เมื่อพิจารณาประเภทของสื่อที่อ่านพบว่า นักศึกษาอ่านข้อมูลจาก Internet ในระดั้บมาก (ค่าเฉลี่ย 3.62) ส่วนสื่อประเภทอื่น ๆ อ่านในระดั้บปานกลาง เรียงตามลำดับดังนี้ Power Point (ค่าเฉลี่ย 3.32) คำรา (ค่าเฉลี่ย 3.31) บทความวิชาการ/วิจัย (ค่าเฉลี่ย 3.13) หนังสือพิมพ์ (ค่าเฉลี่ย 2.52) และ CAI (ค่าเฉลี่ย 2.51)

เป็นที่น่าสังเกตว่าในขณะที่อาจารย์ใช้คำรา (ค่าเฉลี่ย 3.98) และ Power Point (ค่าเฉลี่ย 3.70) มากกว่าบทความวิชาการ/วิจัย (ค่าเฉลี่ย 3.68) และ Internet (ค่าเฉลี่ย 3.67) แต่สำหรับนักศึกษานั้น เมื่อต้องอ่าน นักศึกษาจะอ่านจาก Internet มากกว่าจากคำรา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจุบันนักศึกษามีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ และถูกฝึกให้ใช้ Internet ในการค้นคว้าข้อมูลอยู่แล้ว จึงเคยชินที่จะอ่านจาก Internet มากกว่าจากคำรา หรือบทความทางวิชาการ/วิจัย ซึ่งอาจต้องใช้เวลาและทักษะในการอ่านมากกว่า เนื่องจากมักมีโครงสร้างทางภาษาที่ซับซ้อนกว่าข้อมูลจาก Internet ส่วน Power Point นั้น นอกจากนักศึกษากจะอ่านตามไปในขณะที่ฟังบรรยายแล้วปัจจุบันอาจารย์มักแขวน Power Point ไว้ใน virtual classroom ด้วย โอกาสที่นักศึกษาจะอ่านจึงสูงกว่าคำราและบทความทางวิชาการเช่นกัน

สำหรับ CAI และหนังสือพิมพ์นั้น แม้อาจารย์จะใช้ CAI ในระดั้บปานกลาง และใช้หนังสือพิมพ์ในระดั้บน้อย แต่นักศึกษากลับอ่านสื่อทั้ง 2 ประเภทนี้ในระดั้บปานกลางใกล้เคียงกัน และเมื่อ

พิจารณาจากข้อมูลที่พบว่านักศึกษาอ่านสื่อประเภทอื่นด้วยเพื่อความบันเทิง อาจเป็นไปได้ว่าในการอ่านหนังสือพิมพ์นั้น นักศึกษาสามารถได้ทั้งข้อมูลที่ต้องการและได้อ่านเรื่องอื่น ๆ ตามความสนใจไปด้วยในเวลาเดียวกัน ในขณะที่สื่อ CAI มีเนื้อหาตามรายวิชาที่ได้เรียนซึ่งมีสื่ออื่น ๆ ให้ข้อมูลทำนองเดียวกันอยู่แล้ว ประกอบกับการใช้สื่อ CAI ของอาจารย์มีเพียงระดับปานกลาง ระดับการให้ความสนใจในการอ่านของนักศึกษาจึงน้อยกว่าเมื่อเทียบกับสื่อชนิดอื่น ๆ

2.2.2 การใช้ทักษะการเขียน

นักศึกษานำทักษะเขียนในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.93) โดยนักศึกษาระบุว่าวัตถุประสงค์ในการใช้ทักษะเขียน คือ เพื่อเตรียมสื่อประกอบการนำเสนอด้วย Power Point เขียนรายงาน เขียนตอบข้อสอบ แบบบรรยาย เขียนโครงการ นอกจากนี้ยังใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนเพื่อทำการบ้าน เขียน abstract เขียนขอทุนวิจัย เขียนสรุปเวลาเข้าฟังสัมมนา เขียนจดหมาย e-mail เขียนใบสมัครงาน และเขียนคำขอเตรียมการสัมมนาสมัครงาน

จะเห็นได้ว่านอกเหนือจากความจำเป็นที่ต้องใช้ในการเรียนแล้วทักษะเขียนยังมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จ และความก้าวหน้าในอนาคตของนักศึกษาอีกด้วย

2.2.3 การใช้ทักษะการฟัง

นักศึกษานำทักษะการฟังในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.87) เช่นเดียวกับทักษะการเขียน โดยใช้เพื่อ ฟังบรรยายในชั้นเรียน ฟังการสัมมนา และฟังเพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ ในการเรียนการสอน เช่น การฟังเพื่อฝึกทักษะการฟัง ฟังศัพท์เฉพาะทาง ฟังการเฉลยแบบฝึกหัด ฟังอาจารย์สั่งงานในชั้นเรียน ดู VDO หรือ VCD การเรียนการสอน ฯลฯ ส่วนการฟังบรรยายพิเศษยังอยู่ในระดับน้อย

2.2.4 การใช้ทักษะพูด

นักศึกษานำทักษะการพูดในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.35) โดยใช้เพื่อการนำเสนอ โครงการ การอภิปรายกลุ่ม การสนทนากับอาจารย์ชาวต่างประเทศ ตามลำดับ

กล่าวได้ว่าลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในการเรียนวิชาเอก สะท้อนภาพซึ่งสอดคล้องกับการใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ เมื่ออาจารย์ใช้ภาษาอังกฤษในการสอนระดับน้อย นักศึกษาจึงยังใช้ทักษะการฟัง และการพูดน้อยกว่าทักษะการอ่านและการเขียน ซึ่งเป็นทักษะที่นักศึกษาต้องใช้ในการค้นคว้าข้อมูลและนำเสนอในรูปแบบของ Power Point และรายงานหรือ โครงการ

อย่างไรก็ตาม แม้อาจารย์จะให้ความเห็นในการตอบแบบสอบถาม ว่านักศึกษามีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษทุกทักษะ แต่จะพบว่าทักษะการอ่านมีค่าเฉลี่ยของความมีปัญหาต่ำกว่าทักษะอื่น ๆ เนื่องจากเป็นทักษะที่นักศึกษานำมาใช้ในระดับมาก

ทักษะพูดเป็นทักษะที่นักศึกษาเห็นว่ามีโอกาสใช้ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่เห็นว่านักศึกษามีปัญหาในการพูดมากกว่าทักษะอื่น แต่ในขณะที่นักศึกษาเห็นว่าตนเองมีโอกาส

ใช้ทักษะเขียนมากกว่าทักษะฟังแต่อยู่ในระดับปานกลางทั้ง 2 ทักษะ ในทัศนะของอาจารย์ผู้สอนเห็นว่า ทักษะเขียนซึ่งนักศึกษาได้ใช้มากกว่ายังคงมีปัญหามากกว่าทักษะฟัง

ข้อมูลนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในระดับอุดมศึกษาภาคใต้ ของอดิศา เตียว และคณะ (2547) ซึ่งระบุว่าในด้านความสามารถทางภาษานั้น ทักษะอ่านเป็นทักษะเดียวที่กลุ่มตัวอย่างมีความถนัด ขณะที่ทักษะพูดเป็นทักษะที่มีความถนัดน้อยที่สุด เนื่องจากขาดโอกาสและบริบทการสื่อสารด้วยการพูด ทำให้ทักษะนี้ไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร และพบด้วยว่าทักษะพูดเป็นทักษะที่นักศึกษาต้องการปรับปรุงในระดับมากถึงมากที่สุด โดยมีทักษะเขียนเป็นลำดับถัดมา

จากผลการวิจัยเป็นที่น่าสังเกตว่าทั้งจากทัศนะของนักศึกษาและของอาจารย์ นำหนักของปัญหาจะอยู่ที่ทักษะการพูดและการเขียนซึ่งเป็นทักษะการส่งสาร (productive skills) มากกว่าทักษะการอ่านและการฟัง ซึ่งเป็นทักษะในการรับสาร (receptive skills) ซึ่งสอดคล้องกับ วิโดสัน (Widdowson 1992 : 59) ที่กล่าวถึงทักษะทางภาษาและความสามารถในการสื่อสาร (linguistic skills and communicative abilities) ไว้ว่าในการสื่อสารทักษะการพูดมิได้เกิดขึ้นโดด ๆ ตามลำพัง แต่จะต้องอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจที่สืบเนื่องมาจากคำพูดของกลุ่มสนทนา หรือผู้พูดท่านอื่นที่ได้กล่าวนำมาก่อน ทักษะการพูดจึงเกี่ยวข้องกับทั้งการรับสารและการสื่อสารของผู้พูดในเวลาเดียวกัน

นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบสภาวะการส่งสารด้วยการพูด และการเขียนจะเห็นว่าในขณะที่การส่งสารด้วยการเขียนมีกระบวนการที่ครอบคลุมไปถึงการเรียบเรียงความคิด ร่าง และทบทวนแก้ไขได้นั้น การส่งสารด้วยการพูดจะไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ หากมิใช่การพูดเชิงบรรยาย หรือการกล่าวสุนทรพจน์ ซึ่งเตรียมการล่วงหน้าได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อนักศึกษาต้องใช้ทักษะพูดในการสัมมนา ซึ่งต้องเกี่ยวข้องกับความเข้าใจที่สืบเนื่องจากการฟังผู้อื่นและสนองตอบด้วยการอภิปราย ให้ความเห็นสนับสนุนหรือโต้แย้งทักษะการพูดจึงเป็นปัญหาสำหรับนักศึกษามากยิ่งกว่าทักษะการเขียน เพราะนอกจากในบริบทของการเรียนแล้วโอกาสที่นักศึกษาซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจะได้สื่อสารด้วยการพูดภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนมีน้อยมาก

2.3 ความต้องการด้านคำศัพท์และไวยากรณ์

เป็นที่น่าสังเกตว่าจากข้อมูลความต้องการทักษะและความรู้ในวิชาเลือกภาษาอังกฤษนั้น แม้จะมีค่าเฉลี่ยทุกด้านใกล้เคียงกันในระดับมาก แต่ด้านคำศัพท์มีค่าเฉลี่ยความต้องการสูงสุด (3.93) ส่วนไวยากรณ์อยู่ลำดับหลังสุด (ค่าเฉลี่ย 3.60) ทั้งนี้อาจเนื่องจากอาจารย์ใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในการสอนในระดับมาก การรู้คำศัพท์ของนักศึกษาจึงมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียน และเมื่อต้องนำเสนอในชั้นเรียน ไม่ว่าจะโดยการพูดหรือการเขียน ความสามารถด้านการใช้คำศัพท์ก็เป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จและความราบรื่นของการนำเสนอ ทำนองเดียวกันความรู้ด้านไวยากรณ์มีผลต่อการอ่าน การตีความ และการนำเสนอด้วยการเขียนซึ่งจำเป็นต้องคำนึงถึงความถูกต้อง (accuracy) ในการใช้ภาษาความต้องการทั้ง 2 ด้านนี้สอดคล้องกับผลวิจัยของ

นิตา วุฒิวัยและคณะ (2546) ที่พบว่าคำศัพท์และไวยากรณ์เป็นปัญหาในการเรียนภาษา ของนักศึกษาในวิทยาเขต หาดใหญ่

ดังนั้นหากจัดลำดับความสำคัญในแง่ของการใช้ภาษาอังกฤษทั้งจากลักษณะการจัดการเรียนการสอน ของอาจารย์ และการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาเอง น่าจะสรุปได้ว่าเนื่องจากการสอน โดยบรรยายเป็น ภาษาอังกฤษตลอดคาบการสอนยังอยู่ในระดับน้อย ความจำเป็นในการใช้ทักษะการฟังของนักศึกษาจึงน้อยกว่า ทักษะการอ่านซึ่งต้องใช้มากในการอ่านสื่อประกอบการสอน อ่านสื่อตามที่อาจารย์มอบหมายและค้นคว้า เพิ่มเติมด้วยตนเอง เพื่อการทำรายงาน หรือ โครงการในรายวิชาต่าง ๆ และในทำนองเดียวกันนักศึกษา จำเป็นต้องใช้ทักษะเขียนรองลงมาจากทักษะอ่าน โดยใช้ทั้งในการเรียนและใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหา ความสำเร็จและความก้าวหน้าในอนาคตทางการศึกษาและการประกอบอาชีพ ซึ่งทั้ง 2 ประเด็นนี้ มักจะต้องใช้ ทักษะเขียนนำ ตามด้วยทักษะการพูด ซึ่งใช้ในการนำเสนอการอภิปรายแสดงความคิดเห็นหรือการสัมภาษณ์ และการที่จะสามารถใช้ทั้ง 2 ทักษะนี้ได้ต้องมีประสิทธิภาพ ความรู้ด้านคำศัพท์จัดเป็นปัจจัยสำคัญ ประกอบ กับอาจารย์มีการใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษในการสอนมาก ความต้องการด้านคำศัพท์ของนักศึกษาจึงมากตามไปด้วย

3. ความต้องการในการเลือกเรียนวิชาเลือกภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาเขต หาดใหญ่

ลักษณะรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษที่นักศึกษาให้ความสนใจมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.06) คือ รายวิชาเลือกที่ สามารถใช้ในชีวิตประจำวันและการทำงานทั่วไปได้ ซึ่งสอดคล้องกับทัศนคติของอาจารย์ผู้สอนซึ่งส่วนใหญ่ (ร้อยละ 90.10) ทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้วย

อย่างไรก็ดีในขณะที่รายวิชาเลือกอันดับรองลงมาที่นักศึกษาสนใจได้แก่ รายวิชาเตรียมความพร้อมเพื่อ การสมัครงาน รายวิชาเตรียมความพร้อมเพื่อการศึกษาต่อและรายวิชาที่สอดคล้องกับการเรียนในสาขาวิชาเอก (ค่าเฉลี่ย 3.92, 3.71 และ 3.62 ตามลำดับ) อาจารย์ผู้สอนจะมีทัศนคติที่แตกต่างออกไป โดยอาจารย์ให้ความสำคัญ กับรายวิชาที่สอดคล้องกับการเรียนในสาขาวิชาเอกมากกว่ารายวิชาเตรียมความพร้อมเพื่อการสมัครงาน และ รายวิชาเตรียมความพร้อมเพื่อการศึกษาต่อ (ค่าเฉลี่ย 2.77, 2.75 และ 2.66 ตามลำดับ) จึงเป็นที่น่าสังเกตว่าใน ขณะที่นักศึกษาเลือกเรียน โดยคำนึงถึงประโยชน์ของการนำไปใช้ในอนาคต เช่น การสมัครงานหรือการศึกษา ต่อ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิสากร จารุมณี (2549:22) ที่พบว่านักศึกษาระบุว่าภาษาอังกฤษมี ความสำคัญต่ออนาคตในการศึกษาและการทำงานในระดับมากที่สุด และมาก (ร้อยละ 45.8 และ 41.9 ตามลำดับ) แต่ทางด้านอาจารย์ผู้สอนจะให้น้ำหนักกับการใช้ประโยชน์จากรายวิชาเลือกเพื่อเสริมการเรียนใน สาขาวิชาเอกซึ่งเป็นสถานะปัจจุบันก่อนการนำไปใช้ประโยชน์หลังจากสำเร็จการศึกษา

นอกจากนี้จากข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความต้องการรายวิชาเลือกทั้งจากอาจารย์ผู้สอน และจาก นักศึกษา พบว่าเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยสามารถสรุปเป็นภาพรวมได้ 3 ประเด็นหลักของความ ต้องการ คือ

1. รายวิชาที่เน้นการฝึกทักษะในการสื่อสารในชีวิตประจำวันและการสื่อสารในสายงาน
2. รายวิชาที่มีเนื้อหาเฉพาะทางสอดคล้องกับเนื้อหาในการเรียนตามสาขา โดยเน้นทักษะการอ่าน การจับใจความ
3. รายวิชาที่เอื้อประโยชน์ต่อการสมัครงาน

ดังนั้นจะเห็นได้ว่ารายวิชาที่ทั้ง 2 ฝ่าย มีความต้องการให้เรียนและเลือกเรียนตรงกันเป็นเบื้องต้น คือ รายวิชาที่สามารถใช้ใน ชีวิตประจำวันและการทำงานทั่วไปได้ ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของนิสากร จารุมณี (อ้างแล้ว) ที่พบว่า รายวิชาที่นักศึกษาาระบุความต้องการเรียนสูงสุด คือวิชา English Conversation และ English for Job Application ส่วนรายวิชาที่สอดคล้องกับการเรียนในสาขาวิชาเอก ซึ่งมีเนื้อหาเฉพาะทางนั้นเมื่อศึกษารายละเอียดของข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ได้พบประเด็นซึ่งอาจเป็นประโยชน์สำหรับการกำหนดเนื้อหาและชนิดของบทอ่าน ดังนี้

ก. ด้านเนื้อหา

1. มีความต้องการด้านทักษะคำศัพท์ทั้งในแง่การรู้จักรากศัพท์ทางวิชาการ ซึ่งอาจมีรากศัพท์จากภาษาละติน การออกเสียงที่ถูกต้อง การรู้จัก parts of speech ที่หลากหลายของคำศัพท์ สามารถเลือกใช้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
2. ด้านทักษะการอ่านต้องการให้อ่านจับใจความได้ วิเคราะห์ได้ รวมถึงแปลความได้

ข. ด้านชนิดของบทอ่านพบว่าจะเน้นเอกสารทางวิชาการต่าง ๆ รายงานวิจัย journal ตำรา บทความ คู่มือ และข้อมูลจากฐานข้อมูลต่าง ๆ

4. ข้อมูลพื้นฐานและการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษที่เปิดสอนในวิทยาเขตภาคใหญ่

4.1 โครงสร้างการกำหนดจำนวนหน่วยกิตวิชาเลือกภาษาอังกฤษและการระบุวิชาจำแนกตามกลุ่มคณะต่าง ๆ ในวิทยาเขตภาคใหญ่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีการกำหนดจำนวนหน่วยกิตวิชาเลือกภาษาอังกฤษแตกต่างกันตามความต้องการของคณะเป็น 3 – 6 หน่วยกิต ซึ่งหมายถึงว่านักศึกษาต้องเรียน 1 – 2 รายวิชา ซึ่งตามโครงสร้างหลักสูตรนั้นพบว่าสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ระบุให้เรียนภาษาอังกฤษ โดยระบุรายวิชาให้เรียน หรือให้เลือกรับเลือกเรียนจากกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษซึ่งเปิดสอนโดยภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ กรณีที่มีการระบุรายวิชาให้เรียนนั้นมักมีลักษณะเป็นภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ (EAP) หรือ ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งนั้นจะกำหนดเพียงว่าต้องเรียนวิชาเลือกทางภาษาเป็นวิชาเลือกเสรี แต่เปิดกว้างว่านักศึกษาสามารถเลือกรับเลือกเรียนวิชาเลือกภาษาใดก็ได้มิได้จำกัดเฉพาะภาษาอังกฤษเท่านั้น อย่างไรก็ตามกลุ่มหลังนี้จะมีจำนวนน้อยกว่า จึงกล่าวได้ว่าส่วนใหญ่แล้วคณะต่าง ๆ ยังกำหนดให้

นักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือก โดยคณะกรรมการเลือกบางวิชาที่เห็นว่าเหมาะสม แล้วให้นักศึกษาเลือกเรียนจากกลุ่มวิชาดังกล่าว 1 – 2 รายวิชา หรือบางคณะก็ให้อิสระในการเลือกเรียนวิชาเลือกภาษาอังกฤษได้ตามความถนัดและความสนใจ

4.2 เกณฑ์และข้อจำกัดในการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษของภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์

4.2.1 การกำหนดรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษที่จะเปิดสอนและจำนวนกลุ่ม

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ ซึ่งมีภาระรับผิดชอบในการให้บริการรายวิชาเลือกทางภาษาแก่นักศึกษาในวิทยาเขตภาคใหญ่ พบว่าการกำหนดรายวิชาเลือกและจำนวนกลุ่มที่ภาควิชาจะเปิดสอนแต่ละภาคการศึกษา มีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง คือ ภาระงานสอนด้านอื่นที่ต้องบริหารจัดการให้เป็นไปตามโครงสร้างหลักสูตรในแต่ละภาคการศึกษา จำนวนอาจารย์ คาบเฉลี่ยของการสอนที่เกินเกณฑ์กำหนด และความต้องการเฉพาะด้านของบางคณะที่ขอให้เปิดสอนบางรายวิชาเพิ่มเติม

ดังนั้นจำนวนรายวิชาเลือก และจำนวนกลุ่มที่จะเปิดสอนจึงขึ้นกับภาระงานของอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น ๆ ว่าในแต่ละภาคการศึกษามีภาระงานที่ต้องรับผิดชอบอยู่แล้ว เช่น วิชาบังคับ วิชาปริญาโท หรือวิชาในหลักสูตรปริญาตรีของคณะศิลปศาสตร์มาน้อยเพียงใด

4.2.2 การปิดหรือลดจำนวนกลุ่มรายวิชาเลือกที่เปิดสอนหรือเปิดเพิ่มจากแผน

เกณฑ์ขั้นต่ำที่ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์กำหนดไว้สำหรับการเปิดสอนรายวิชาใดวิชาหนึ่งคือจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียน ต้องไม่ต่ำกว่า 20 คน ทั้งนี้เนื่องจากข้อจำกัดด้านอัตรากำลังที่ไม่สอดคล้องกับภาระงาน

ในทำนองเดียวกันการเพิ่มจำนวนกลุ่มของบางวิชาสามารถทำได้ในกรณีที่วิชานั้นมีความต้องการของผู้เรียนสูงพอ และภาควิชาสามารถปรับเกลี่ยภาระงานสอนของอาจารย์ให้อยู่ในปริมาณที่เหมาะสมได้

4.2.3 การเปิดรายวิชาใหม่

พบว่าไม่มีข้อจำกัดในการเปิดรายวิชาใหม่หากไม่ซ้ำซ้อนกับรายวิชาที่มีอยู่แล้ว การเปิดรายวิชาใหม่จึงขึ้นอยู่กับความถนัดและความสนใจของอาจารย์ผู้สอน

เป็นที่น่าสังเกตว่าอาจารย์ผู้สอนค่อนข้างมีอิสระในการเปิดรายวิชาใหม่ ๆ แต่เมื่อเปิดแล้วการบริหารจัดการว่าจะสอนเมื่อไหร่ จำนวนกี่กลุ่มนั้นอาจารย์ผู้สอนจะต้องพิจารณาพร้อมกับภาควิชา ภายใต้ข้อจำกัดของภาระงานรวมตามแผนของภาควิชา และอัตรากำลังที่มีในแต่ละภาคการศึกษา ดังนั้นการสนองตอบต่อความต้องการของคณะต่าง ๆ ที่ขอให้เปิดสอนตามความต้องการของคณะ และความต้องการของนักศึกษาจึงไม่อาจเป็นไปได้ทั้งหมด

และเมื่อพิจารณาจากความต้องการในการเลือกเรียนวิชาเลือกภาษาอังกฤษจากข้อเสนอแนะของทั้งอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา ซึ่งเน้นไปที่วิชาเลือกภาษาอังกฤษที่เน้นทักษะเพื่อการสื่อสารและการ

สื่อสารในสายงาน จะพบว่ากลุ่มวิชาลักษณะนี้ผู้เรียนมักต้องการเรียนกับอาจารย์ชาวต่างประเทศ ซึ่งมีจำนวนจำกัดและภาควิชามักประสบปัญหาในการได้มาซึ่งอาจารย์ที่มีคุณภาพตามความต้องการ

ในมุมมองของผู้ให้บริการข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่สรุปได้จากการตอบแบบสอบถามทั้งของอาจารย์และนักศึกษา สะท้อนถึงความไม่เพียงพอในการให้บริการวิชาเลือกที่จัดอยู่ในปัจจุบัน ทั้งในแง่จำนวนกลุ่มที่เปิดรับ และจำนวนรายวิชา ซึ่งอาจมิได้เปิดสมัครสอบทุกภาคการศึกษา ตลอดจนการกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำที่เปิดสอนได้ และการจัดเวลาเรียนซึ่งยังไม่เอื้ออำนวยให้นักศึกษาบางส่วนลงทะเบียนเรียนได้ เนื่องจากเวลาจำกัดกับเวลาเรียนของวิชาในสาขา ซึ่งมักต้องเรียนในช่วงบ่าย หรือนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ซึ่งมีตารางต้องขึ้นวอร์คในวันจันทร์ – พุธ เป็นต้น ประเด็นนี้น่าจะเกี่ยวข้องไปถึงข้อเสนอแนะให้มีการจัดกลุ่มผู้เรียนแยกตามสาขา ซึ่งจะช่วยให้จัดเวลาเรียนที่เหมาะสมได้ และจัดเนื้อหาที่มีลักษณะสนองความต้องการเฉพาะกลุ่ม (ESP) ได้

ประเด็นที่สะท้อนปัญหาด้านการจัดการ โดยตรงจากนักศึกษา คือ เรื่องระบบการลงทะเบียนวิชาเลือก ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นปัญหาต่อเนื่องจากจำนวนกลุ่มและจำนวนรับที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ทำให้เกิดการแย่งกันลงทะเบียนจนระบบการลงทะเบียน online มีปัญหาระบบล่มอยู่ทุกภาคการศึกษาและการกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำในการเปิดสอน อันเนื่องมาจากข้อจำกัดด้านอัตรากำลังและด้านภาระงานก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาไม่สามารถเรียนวิชาเลือกบางวิชาที่ต้องการได้ ซึ่งจะเห็นได้เช่นกันจากข้อเสนอแนะของอาจารย์ว่า ปัญหาความไม่เพียงพอด้านอัตรากำลังของภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์นั้นเป็นปัญหาที่ประชาคมในมหาวิทยาลัยรับทราบจึงมีข้อเสนอแนะให้เพิ่มจำนวนอาจารย์ทางด้านภาษาปรากฏเป็นข้อเสนอแนะที่มีผู้เห็นพ้องในการตอบแบบสอบถาม

นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะที่สะท้อนให้เห็นว่าอาจารย์และนักศึกษาตระหนักถึงข้อจำกัดทางภาษาของนักศึกษาบางกลุ่ม จึงเสนอแนะให้มีวิธีสอนที่เอื้อต่อนักศึกษาที่พื้นฐานทางภาษาอ่อน และเป็นแนวคิดที่นำไปสู่ข้อเสนอให้ลดเกณฑ์การตัดเกรด E ของนักศึกษา และการเสนอให้มีการเปิดรายวิชาที่เหมาะสมกับนักศึกษาที่มีพื้นฐานทางภาษาอ่อน หรือจัดสอนเสริมให้ตลอดจนเสนอให้มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้นักศึกษามีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษซึ่งทั้งอาจารย์และนักศึกษาเห็นพ้องกันว่าน่าจะเป็นประโยชน์

5. ข้อเสนอแนะในการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษและการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในวิทยาเขตหาดใหญ่

1. แนวทางในการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษสนองต่อความต้องการของผู้เรียน

ปัญหาความไม่สมดุลของอัตรากำลังและภาระงานของอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ เป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้ไม่สามารถจัดการเรียนในรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับ

ความต้องการของนักศึกษาได้ หากแก้ปัญหานี้ได้แนวทางในการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษควร
ดำเนินการให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

1.1 ลักษณะวิชาที่ควรเพิ่มจำนวนกลุ่มที่เปิดสอน

จากข้อมูลการตอบแบบสอบถาม และจากข้อเสนอแนะพบว่า ลักษณะวิชาที่ควรเพิ่มจำนวน
กลุ่มคือ รายวิชาเลือกที่เน้นการฝึกทักษะเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และรายวิชาที่เอื้อประโยชน์ต่อการ
สมัครงาน

1.2 ลักษณะวิชาที่ควรเปิดสอนเพิ่มเติม

1.2.1 รายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการสื่อสาร ในสายงานด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ

เช่น การดูแลผู้ป่วย การให้ข้อมูลด้านสุขภาพ การซักประวัติ เป็นต้น

1.2.2 รายวิชาที่เน้นการใช้ภาษาในการนำเสนอข้อมูล พัฒนาทักษะการเขียน และ

Vocabulary skills อย่างเป็นระบบให้สามารถเลือกใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม

และถูกต้องตาม parts of speech

1.3 ลักษณะวิชาที่ควรปรับปรุงเนื้อหาเพิ่มเติม

ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์เปิดสอนรายวิชาเลือกที่เน้นทักษะการอ่านที่ค่อนข้างจะ
ครอบคลุมความต้องการได้อยู่แล้ว สิ่งที่ต้องทำคือ ปรับเพิ่มการใช้บทอ่านในรายวิชาให้ครอบคลุมสื่อ
ประเภทรายงานวิจัย journal ตำรา บทความ คู่มือ และข้อมูลจากฐานข้อมูลต่าง ๆ และพัฒนา vocabulary skills ที่
สืบเนื่องจากบทอ่านให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านรากศัพท์ทางวิชาการที่มีที่มาจากภาษาละติน และ parts of speech
ต่าง ๆ ของคำศัพท์ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการอ่านและการนำไปใช้ในการเขียนและการพูด

1.4 เวลาเรียน

เนื่องจากนักศึกษายางคองมีตารางการเรียนและการฝึกปฏิบัติที่ชัดเจนการประสานงาน
ระหว่างภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์กับคณะต่าง ๆ น่าจะช่วยให้การจัดเวลาเรียนวิชาเลือกมีประสิทธิภาพมาก
ยิ่งขึ้นและลดปัญหาการปิดรายวิชาเนื่องจากจำนวนผู้เรียนไม่ถึงเกณฑ์ขั้นต่ำได้ และในเวลาเดียวกันนักศึกษา
ก็สามารถลงทะเบียนเรียนได้โดยไม่ชนกับวิชาบังคับในสาขาของตน นอกจากนี้การประสานข้อมูลอาจเป็น
ประโยชน์ต่อการวางแผนเปิดสอนรายวิชาต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมาก
ยิ่งขึ้น

2. แนวทางในการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา

2.1 ในระดับคณะอาจารย์ผู้สอนควรจัดบรรยากาศของการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้มี
ประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยคำนึงถึงการใช้สื่อในรูปแบบที่ผู้เรียนมีความสนใจ เช่น
Computer-based material ชนิดต่าง ๆ และควรใช้ที่ตั้งของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่อยู่ชายแดนให้เป็น

ประโยชน์ ด้วยการสร้างความร่วมมือ หรือส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกับนักศึกษาในสาขาเดียวกันหรือใกล้เคียงในประเทศเพื่อนบ้าน

2.2 ในระดับมหาวิทยาลัยควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อให้นักศึกษามีโอกาสพัฒนาทักษะทางภาษา และเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการเรียนภาษา

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- ชลลดา เลหาวิริยานนท์ และคณะ (2547). ความพึงพอใจ ความต้องการ และปัญหาในการใช้
ภาษาต่างประเทศในสถานประกอบการในเขตจังหวัดภาคใต้ สงขลา:
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ฉญาดา อินทสโร. (2550). ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาเลือก
ภาษาอังกฤษของภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ สงขลา :
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- นิตา วุฒิวิทย์ และคณะ . (2546). การศึกษาความต้องการพัฒนาภาคอังกฤษของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- นิสากร จารุณี. (2550). การศึกษาความคาดหวังในการเรียนภาษาอังกฤษกับประสบการณ์เรียน
ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (โครงการวิจัยสถาบันของ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปีงบประมาณ 2549) (หน้า 22, 74).
- นดิชนสุดสัปดาห์. 23 -29 มีนาคม 2550 ปีที่ 27 ฉ. 1388 (หน้า 25)
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. สืบค้นได้จาก <http://www.kpu.ac.th/curriculum>. [10 พฤษภาคม 2550]
- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. สืบค้นได้จาก http://intraserver.nurse.cmu.ac.th/mis/learning/edu_bsn.asp.
[12 พฤษภาคม 2550]
- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. สืบค้นได้จาก <http://www.cmu.ac.th>. [12 พฤษภาคม 2550]
- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์. สืบค้นได้จาก http://www.poliscicmu.net/index.php?option=com_content&task=view&id=39&Itemid=53. [12 พฤษภาคม 2550]
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. สืบค้นได้จาก <http://andy.sut.ac.th/hompage/suthome.html>.
[12 พฤษภาคม 2550]
- มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. สืบค้นได้จาก <http://www.dpu.ac.th/index.asp> [12 พฤษภาคม 2550]
- สงขลานครินทร์, มหาวิทยาลัย. ประกาศมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เรื่อง แนวทางการพัฒนาความ
เข้มแข็งด้านภาษาอังกฤษให้แก่บัณฑิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สืบค้นได้จาก :
<http://www.psu.ac.th/internet/6.1.html> [8 มกราคม 2547]
- สงขลานครินทร์, มหาวิทยาลัย.(2548). คู่มือการศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2548.
- สงขลานครินทร์, มหาวิทยาลัย. (2549). รายงานการประชุมคณะทำงานการจัดการรายวิชาศึกษาทั่วไป
ครั้งที่ 1 (1/2549) [18 สิงหาคม 2549].
- สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สืบค้นได้จาก <http://www.culi.chula.ac.th> [12 พฤษภาคม 2550]

สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.สืบค้นได้จาก <http://www.tu.ac.th/org/litu/tcourse.html>.

[12 พฤษภาคม 2550]

สุธารี ประเสริฐสรรพ. (2547). รายงานการเข้าร่วมประชุมสัมมนาเรื่องนโยบายและการวางแผนการผลิต และพัฒนากำลังของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อสนองต่อการพัฒนาประเทศด้านภาษา.

[19 มีนาคม 2547].

สำนักงานอธิการบดี, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2550). รายงานภาวะการหางานทำและความพึงพอใจของบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รุ่นปีการศึกษา 2549 สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สำนักงานอธิการบดี, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2551). รายงานภาวะการหางานทำและความพึงพอใจของบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รุ่นปีการศึกษา 2550 สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

อดิศา เตียว และคณะ.(2547). รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ชุดโครงการข้อมูลพื้นฐานเพื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศระดับอุดมศึกษาในภาคใต้ สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ภาษาอังกฤษ

Hutchinson, T. Waters, A. (1987). **English for specific Purposes**. Cambridge: Cambridge University Press.

Widdowson , H.G. (1992). **Teaching Language as Communication**. Hong Kong : Oxford University Press.

ภาคผนวก ก

ประกาศมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

เรื่อง แนวทางการพัฒนาความเข้มแข็งด้านภาษาอังกฤษให้แก่บัณฑิต

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

(PSU English Proficiency Guidelines)

1. ความเป็นมา

โลกปัจจุบันและโลกข้างหน้ามีความเป็น Knowledge Based Economy สังคมไทยจะต้องปรับเปลี่ยนเป็น Knowledge Based Society การคิดเป็นและการมีความรักการเรียนรู้ตลอดชีวิตจึงเป็นหัวใจสำคัญ ภาษาเป็นสื่อสำคัญในการที่จะช่วยให้คนไทยเข้าถึงแหล่งความรู้ได้อย่างกว้างขวางมากขึ้น

ประเทศไทยต้องพิจารณาระบบการศึกษาให้คนไทยมี Global Literacy นักเรียนและบัณฑิตที่จบการศึกษาต้องมีความรู้และทักษะภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีสารสนเทศ และวัฒนธรรมนานาชาติ เพื่อการก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก การเข้าสู่ตลาดแรงงานอย่างมีประสิทธิภาพ และนำประเทศไทยเข้าสู่การแข่งขันในสังคมโลกได้

ในความเป็นจริง ปัจจุบันทักษะด้านภาษา โดยเฉพาะภาษาอังกฤษเป็นทักษะสำคัญที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนความรู้และเป็นทักษะที่ตลาดแรงงานต้องการเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากธุรกิจภาคเอกชนมีความจำเป็นต้องประกอบธุรกิจร่วมกับต่างชาติ ภาคเอกชนจึงเน้นการรับบัณฑิตที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษเป็นสำคัญ

ผลการสำรวจภาวะการทำงานทำของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ประจำปี 2544 บัณฑิตให้ความเห็นว่าสิ่งที่บัณฑิตมีความพร้อมไม่มากนัก ได้แก่ ทักษะด้านภาษาและทักษะด้านคอมพิวเตอร์ ในขณะที่ผู้จ้างงานมีความต้องการมีความต้องการจ้างบัณฑิตที่มีความสามารถด้านภาษาและทักษะด้านคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นการยืนยันถึงความจำเป็นที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จะต้องผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษ

2. หลักการดำเนินการ

มหาวิทยาลัยยึดหลักการพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษของบัณฑิตดังนี้

- การพัฒนาจะดำเนินการควบคู่กับการจรรโลงไว้ซึ่งวัฒนธรรมไทย

- การพัฒนาเน้นการบูรณาการการใช้ภาษาอังกฤษเข้ากับวิธีการเรียนการสอน และบรรยากาศแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการสร้างความสามารถด้านภาษา

3. กรอบการพัฒนา

มหาวิทยาลัยกำหนดให้การพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรีเน้นการพูด ได้ กล้าพูด ฟังเข้าใจ และอ่านได้เข้าใจเพื่อสร้างบัณฑิตให้เข้าสู่การเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกและตลาดแรงงานได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

4. แนวทางการพัฒนา

เพื่อให้บรรลุถึงกรอบการพัฒนาในข้อ 3 มหาวิทยาลัยได้กำหนดแนวทางการพัฒนา 7 แนวทางดังนี้

แนวทางที่ 1 - สนับสนุนให้มีชาวต่างประเทศเป็นอาจารย์สอนในหลักสูตร

วิธีการ - เพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีโอกาสได้เรียนวิชาต่างๆบางวิชากับอาจารย์ชาวต่างประเทศ

ซึ่งทำการสอนเป็นภาษาอังกฤษ โดยพยายามให้มีอาจารย์ชาวต่างประเทศหลักสูตรละอย่างน้อย 1 คน ซึ่งจะมีผลให้นักศึกษาได้เรียนวิชาที่สอนเป็นภาษาอังกฤษประมาณ 4-6 วิชาก่อนจบการศึกษา

การดำเนินการ - มหาวิทยาลัยจะดำเนินการเพิ่มงบประมาณในหมวดคณาจารย์ชั่วคราวและเมื่อมหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับแล้ว จะดำเนินการจัดสรรงบประมาณหมวดบุคลากรเพื่อจ้างอาจารย์ชาวต่างประเทศมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันมหาวิทยาลัยจะเจรจากับมหาวิทยาลัยต่างประเทศที่มี memorandum of understanding ให้มีโครงการแลกเปลี่ยนอาจารย์มากขึ้น เพื่อให้ได้มาซึ่งอาจารย์ชาวต่างประเทศมากขึ้น

แนวทางที่ 2 - โครงการค่ายภาษาอังกฤษ (English Camps)

วิธีการ - จัดให้มี ค่ายภาษาอังกฤษ (English Camps) โดยแต่ละค่ายให้มีชาวต่างประเทศ 1 คนและนักศึกษาประมาณ 10 คน ทำกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษร่วมกัน (อาจมีค่ายภาษาอื่นเช่น ค่ายภาษาเกาหลี ค่ายภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น)

การดำเนินการ - มหาวิทยาลัย/คณะ เเชิญชาวต่างประเทศซึ่งอาจเป็นนักศึกษา นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา นักศึกษาที่พึงจบจากมหาวิทยาลัยและกำลังหางานทำ อาสาสมัคร นักศึกษาที่เป็นบุตรหลานของชาวไทยในต่างประเทศ บุคลากรของมหาวิทยาลัยต่างประเทศ บุคลากรชาวต่างประเทศที่ทำงานที่มหาวิทยาลัยอยู่แล้ว หรืออาจเป็นอาจารย์ชาวไทยที่สอนด้านภาษาอังกฤษ มาเป็น camp leaders ในส่วนของนักศึกษาที่จะเข้าร่วมกิจกรรม มหาวิทยาลัยจัดทำ

orientation จัดทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษเน้นการพูด การฟังก่อนเริ่มกิจกรรมคำและ ทดสอบความสามารถหลังเสร็จสิ้นกิจกรรมคำเพื่อทดสอบผล กิจกรรม คำประกอบด้วย การเรียนภาษา การฝึกพูด ฝึกนำเสนอ สันทนาการและทัศนศึกษา ระยะเวลาของกิจกรรมประมาณ 3 สัปดาห์ เป้าหมายจำนวนคำประมาณ 50 คำในปี 2549 โดยทีมมหาวิทยาลัยดำเนินการประมาณ 30 คำและคณะดำเนินการคณะละประมาณ 1-2 คำต่อปี

แนวทางที่ 3 - พัฒนาบางหลักสูตรที่พร้อมให้เป็นหลักสูตรสองภาษา (bilingual program)

3.1 สนับสนุนให้อาจารย์ชาวไทยที่สามารถสอนเป็นภาษาอังกฤษได้สอนวิชาของตน เป็นภาษาอังกฤษ โดยที่คณะจัดแรงจูงใจพิเศษให้

3.2 สนับสนุนสาขาวิชาที่เปิดสอนเป็นภาษาไทยให้พัฒนาให้มีการสอนเป็นภาษาอังกฤษ มากขึ้น และในที่สุดให้พัฒนาเป็นหลักสูตรสองภาษา (Bilingual Program) ที่มีการสอนรายวิชา เป็นภาษาอังกฤษ 30-50% โดยให้มีอัตราลูกจ้างชาวต่างประเทศเป็นอาจารย์ประจำ

3.3 สนับสนุนให้การเปิดสาขาวิชาใหม่เป็นหลักสูตรสองภาษา โดยให้มีอัตราลูกจ้างชาวต่างประเทศเป็นอาจารย์ประจำ

แนวทางที่ 4 - นักศึกษาต่างชาติตาม โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาช่วยสร้างความเข้ม แข็งให้มหาวิทยาลัย/คณะ จัดให้นักศึกษาต่างชาติที่มาอยู่ที่มหาวิทยาลัย มีปฏิสัมพันธ์ (interaction) กับนักศึกษามหาวิทยาลัยมากขึ้นด้วยการจัดให้พักในหอพักร่วมกับนักศึกษา การ ศึกษาร่วมกัน การแข่งขันกีฬา การสันทนาการ การทัศนศึกษา จัดกิจกรรม home stay กิจกรรม ด้านศิลปะและวัฒนธรรม การได้วาทีเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น

แนวทางที่ 5 - จัดนักศึกษาชมรมวิเทศสัมพันธ์ช่วยเป็นมัคคุเทศก์
มหาวิทยาลัยจัดฝึกอบรมให้นักศึกษาจากชมรมวิเทศสัมพันธ์ในด้านการดูแลแขกชาวต่าง ประเทศให้ความรู้ด้านมัคคุเทศก์ และให้นักศึกษาลงทะเบียนเป็นมัคคุเทศก์ของมหาวิทยาลัย เมื่อ มีแขกชาวต่างประเทศมาเยี่ยมมหาวิทยาลัย ให้จัดให้นักศึกษาเหล่านี้ได้มีส่วนช่วยดูแลและต้อนรับ รับชาวต่างประเทศ เป็นการช่วยลดภาระงานของอาจารย์และเจ้าหน้าที่ ในขณะที่เดียวกันนักศึกษา ก็ได้รับประโยชน์จากประสบการณ์ และได้รับค่าตอบแทน

แนวทางที่ 6 - จัดให้มี English Intensive Courses มหาวิทยาลัยดำเนินการให้มีหลักสูตร อบรมภาษาอังกฤษตลอดทั้งปี ตามความต้องการของผู้เรียน โดยจัดเป็นหลักสูตรอบรมราคา ประหยัดที่นักศึกษาสามารถรับภาระได้

แนวทางที่ 7 - กิจกรรมอื่นๆ เพื่อให้การใช้ภาษาอังกฤษได้บูรณาการเข้ากับวิถีการเรียน การสอน และการใช้ชีวิตประจำวัน จึงกำหนดแนวทางกิจกรรมอื่นๆคือ

- 7.1 สนับสนุนให้มีการให้และทำ assignments เป็นภาษาอังกฤษ
- 7.2 สนับสนุนให้อาจารย์เตรียมสื่อการสอนเป็นภาษาอังกฤษมากขึ้น
- 7.3 สนับสนุนให้นักศึกษาแปลเอกสาร
- 7.4 ให้มี main text book เป็นภาษาอังกฤษ (ยกเว้นรายวิชาที่มีข้อจำกัด)
- 7.5 สนับสนุนให้ห้องสมุดมีการจัดซื้อหนังสือ (text books) เป็นภาษาอังกฤษมากขึ้น
- 7.6 ในโอกาสที่มีการสัมมนา สนับสนุนให้นักศึกษานำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ
- 7.7 ให้มหาวิทยาลัย/คณะ จัดให้มีศูนย์การเรียนรู้ด้านภาษาด้วยตนเอง โดยเฉพาะคณะที่เป็นเจ้าของวิชาภาษา
- 7.8 สนับสนุนให้อาจารย์สื่อสารกับนักศึกษาในระบบ e-mail เป็นภาษาอังกฤษ
- 7.9 จัดให้มีบริการทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษได้ในราคาประหยัดและสามารถเทียบเข้าสู่คะแนนของระบบทดสอบที่เป็นสากลได้
- 7.10 จัดให้มีการฉายภาพยนตร์ ข่าว และสารคดี เป็นภาษาอังกฤษ
- 7.11 กิจกรรมอื่นๆ เช่น การแข่งขันกีฬา/กิจกรรมวัฒนธรรมสัมพันธ์กับประเทศมาเลเซีย และอินโดนีเซีย การจัด Camp IMT-GT UNINET อื่นๆ

ภาคผนวก ข

ตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างอาจารย์ในแต่ละสาขาวิชา วิทยาเขตหาดใหญ่

ม. สงขลานครินทร์

คณะ	สาขาวิชา	ประชากร	ขนาดของ กลุ่มตัวอย่าง	
คณะทรัพยากรธรรมชาติ		74	62	100%
	การจัดการศัตรูพืช	10	8	13.51
	ปฐพีศาสตร์	9	8	12.16
	พัฒนาการเกษตร	9	8	12.16
	พืชศาสตร์	17	14	22.97
	วาริชศาสตร์	15	13	20.27
	สัตวศาสตร์	14	12	18.92
คณะนิติศาสตร์		12	12	100%
คณะพยาบาลศาสตร์		113	86	100%
	การบริหารการศึกษพยาบาลและบริการพยาบาล	10	8	8.85
	การพยาบาลกุมารเวชศาสตร์	14	11	12.39
	การพยาบาลจิตเวช	11	8	9.73
	การพยาบาลเบื้องต้น	16	12	14.16
	การพยาบาลศัลยศาสตร์	17	13	15.04
	การพยาบาลสาธารณสุขศาสตร์	13	10	11.50
	การพยาบาลสูติ-นรีเวชและผดุงครรภ์	15	11	13.27
	การพยาบาลอายุรศาสตร์	16	12	14.16
	ฝ่ายพัฒนาเด็กปฐมวัย	1	1	0.88
คณะเภสัชศาสตร์		71	59	100%
	เทคโนโลยีเภสัชกรรม	20	17	28.17
	บริหารเภสัชกิจ	8	7	11.27
	เภสัชกรรมคลินิก	16	13	22.54
	เภสัชเคมี	12	10	16.90
	เภสัชเวชและเภสัชพฤกษศาสตร์	15	12	21.13

คณะวิทยาการจัดการ	62	56	100%
บริหารธุรกิจ	46	42	74.19
รัฐประศาสนศาสตร์	16	14	25.81
คณะวิทยาศาสตร์	213	138	100%
คณิตศาสตร์	35	23	16.43
เคมี	39	25	18.31
จุลชีววิทยา	21	14	9.86
ชีววิทยา	34	22	15.96
ชีวเคมี	15	10	7.04
ฟิสิกส์	32	21	15.02
วัสดุศาสตร์	5	3	2.35
วิทยาการคอมพิวเตอร์	18	12	8.45
วิทยาศาสตร์ทั่วไป	5	3	2.35
วิทยาศาสตร์พอลิเมอร์	9	6	4.23
คณะวิศวกรรมศาสตร์	169	117	100.00
วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	37	26	21.89
วิศวกรรมเคมี	17	12	10.06
วิศวกรรมเครื่องกล	28	19	16.57
วิศวกรรมไฟฟ้า	26	18	15.38
วิศวกรรมโยธา	24	17	14.20
วิศวกรรมเหมืองแร่และวัสดุ	14	10	8.28
วิศวกรรมอุตสาหการ	23	16	13.61
คณะศิลปศาสตร์	15	15	100%
คณะเศรษฐศาสตร์	13	13	100%

คณะอุตสาหกรรมเกษตร	34	32	100%
เทคโนโลยีชีวภาพอุตสาหกรรม	11	10	32.35
เทคโนโลยีวัสดุภัณฑ์	6	6	17.65
เทคโนโลยีอาหาร	15	14	44.12
เทคโนโลยีอุตสาหกรรมเกษตร	2	2	5.88
	N=776	n = 590	

ภาคผนวก ก

ตารางที่ 2 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษา วิทยาเขตหาดใหญ่ ม. สงขลานครินทร์

คณะ/สาขาวิชา	ประชากร	ขนาดของ กลุ่มตัวอย่าง	
คณะทรัพยากรธรรมชาติ	623	232	100%
การจัดการศัตรูพืช	83	31	13.32
ปฐพีศาสตร์	89	33	14.29
พัฒนาการเกษตร	91	34	14.61
พืชศาสตร์	135	50	21.67
วาริชศาสตร์	98	36	15.73
สัตวศาสตร์	127	47	20.39
คณะนิติศาสตร์	319	174	100%
คณะพยาบาลศาสตร์	256	153	100%
คณะเภสัชศาสตร์	325	178	100%
การบริหารทางเภสัชกรรม	64	35	19.69
เภสัชศาสตร์	261	143	80.31
คณะวิทยาการจัดการ	1,484	303	100%
บริหารธุรกิจ	1,068	218	71.97
รัฐประศาสนศาสตร์	416	85	28.03
คณะวิทยาศาสตร์	1,300	297	100%
คณิตศาสตร์และสถิติ	134	31	10.31
เคมี	161	37	12.38
จุลชีววิทยา	87	20	6.69
ชีววิทยาและเทคโนโลยีชีวภาพ	219	50	16.85
วิทยาการคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ	338	77	26.00
ฟิสิกส์	91	21	7.00

วัสดุศาสตร์	42	10	3.23
วิทยาศาสตร์ทั่วไป	153	35	11.77
วิทยาศาสตร์พอลิเมอร์	75	17	5.77

คณะวิศวกรรมศาสตร์	1,152	279	100%
วิศวกรรมการผลิต อุตสาหการ และสิ่งแวดล้อม	255	62	22.14
วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	204	49	17.71
วิศวกรรมเคมี	124	30	10.76
วิศวกรรมเครื่องกลและเมคคาทรอนิกส์	212	51	18.40
วิศวกรรมไฟฟ้า	171	41	14.84
วิศวกรรมโยธา	115	28	9.98
วิศวกรรมวัสดุ เหมืองแร่ และเหมืองแร่และโลหะวิทยา	71	17	6.16

คณะศิลปศาสตร์	222	141	100%
ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	67	43	30.18
ภาษาเพื่อการพัฒนา	155	98	69.82

คณะเศรษฐศาสตร์	214	136	100%
เศรษฐศาสตร์	116	74	54.21
เศรษฐศาสตร์เกษตร	98	62	45.79

คณะอุตสาหกรรมเกษตร	216	137	100%
การจัดการเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเกษตร	63	40	29.17
เทคโนโลยีวัสดุภัณฑ์	42	27	19.44
อุตสาหกรรมเกษตร	111	70	51.39

N=6,111

n=2,030

ภาคผนวก ง

แบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความต้องการและการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ โดยเน้นความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนของแต่ละสาขาวิชาในคณะต่างๆ ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการจัดการเรียนการสอนรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษ ในวิทยาเขตหาดใหญ่

แบบสอบถามมีทั้งหมด 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม

คำแนะนำ โปรดเติมข้อความลงในช่องว่าง หรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ
 - ชาย
 - หญิง

2. อาจารย์ภาควิชา _____ คณะ _____

3. ท่านมีประสบการณ์การสอนในภาควิชาของท่านเป็นเวลา
 - ไม่ถึง 1 ปี
 - 1-5 ปี
 - 6-10 ปี
 - 11-15 ปี
 - มากกว่า 15 ปีขึ้นไป

4. ท่านเป็นอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรี
 - เป็น
 - ไม่เป็น

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม

คำแนะนำ โปรดเติมข้อความลงในช่องว่าง และวงกลมหมายเลข ๐ หรือ 1, 2, 3, 4, 5

[0 = ไม่ได้ใช้หรือไม่มี และ น้อยที่สุด (1) ←————→ มากที่สุด (5)]

1. ท่านใช้ภาษาอังกฤษในการสอนวิชาของท่านมากน้อยเพียงใด

รหัสวิชา

ชื่อวิชา

(1) _____	_____	0	1	2	3	4	5
(2) _____	_____	0	1	2	3	4	5
(3) _____	_____	0	1	2	3	4	5

2. ท่านใช้ภาษาอังกฤษในวิชาของท่านในลักษณะใดบ้างและมากน้อยเพียงใด

2.1 การบรรยายตลอดทั้งชั่วโมง	0	1	2	3	4	5
2.2 การใช้สื่อประเภทต่างๆประกอบการเรียนการสอน	0	1	2	3	4	5
2.3 การใช้ศัพท์เทคนิคสอดแทรกในการบรรยายบางส่วน	0	1	2	3	4	5
2.4 การให้โจทย์นักศึกษาเป็นภาษาอังกฤษ	0	1	2	3	4	5
2.5 อื่นๆ (โปรดระบุ) _____	0	1	2	3	4	5

3. สื่อที่เป็นภาษาอังกฤษที่ท่านใช้ในการสอนในแต่ละวิชา

3.1 ตำรา	0	1	2	3	4	5
3.2 บทความวิชาการ/วิจัย	0	1	2	3	4	5
3.3 หนังสือพิมพ์	0	1	2	3	4	5
3.4 VDO	0	1	2	3	4	5
3.5 Power Point	0	1	2	3	4	5
3.6 CAI	0	1	2	3	4	5
3.7 Internet	0	1	2	3	4	5
3.8 อื่นๆ (โปรดระบุ) _____	0	1	2	3	4	5

4. ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ท่านพบ ในการเรียนการสอนวิชาของท่าน

4.1 การฟัง	0	1	2	3	4	5
4.2 การพูด	0	1	2	3	4	5
4.3 การอ่าน	0	1	2	3	4	5
4.4 การเขียน	0	1	2	3	4	5
4.5 คำศัพท์	0	1	2	3	4	5
4.6 ไวยากรณ์	0	1	2	3	4	5

5. ลักษณะรายวิชาเลือกที่ท่านเห็นว่า นักศึกษาควรเลือกเรียน

5.1 สอดคล้องกับการเรียนในสาขาวิชาเอก	0	1	2	3	4	5
5.2 เตรียมความพร้อมสำหรับการศึกษาต่อ	0	1	2	3	4	5
5.3 เตรียมความพร้อมเพื่อการสมัครงาน	0	1	2	3	4	5
5.4 สามารถใช้ในชีวิตประจำวันและการทำงานทั่วไปได้	0	1	2	3	4	5
5.5 อื่นๆ (โปรดระบุ) _____	0	1	2	3	4	5

6. ความต้องการอื่นๆและข้อเสนอแนะในการเปิดวิชาเลือกภาษาอังกฤษของภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งในความร่วมมือนี้อตอบแบบสอบถามชุดนี้

คณะผู้วิจัย ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ภาคผนวก จ

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับความต้องการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษ
ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความต้องการและการจัดการรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ โดยเน้นความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนของแต่ละสาขาวิชาในคณะต่างๆ และความต้องการในการเลือกเรียนวิชาเลือกภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการจัดการเรียนการสอนรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษ ในวิทยาเขตหาดใหญ่

แบบสอบถามมีทั้งหมด 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม

คำแนะนำ โปรดเติมข้อความลงในช่องว่าง หรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. ท่านเป็นนักศึกษาในชั้นปีที่ _____ วิชาเอก _____

คณะ _____

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษา

คำแนะนำ โปรดเติมข้อความลงในช่องว่าง และวงกลมหมายเลข 0 หรือ 1, 2, 3, 4, 5

[0 = ไม่ได้ใช้หรือไม่มี และ น้อยที่สุด (1) \longleftrightarrow มากที่สุด (5)]

1. วิชาในสาขาวิชาเอกที่ท่านเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษมากเป็น 3 อันดับแรก คือ

รหัสวิชา	ชื่อวิชา
(1) _____	_____
(2) _____	_____
(3) _____	_____

2. ทักษะภาษาอังกฤษที่ท่านใช้ในการเรียนวิชาเอกของท่านคือ

2.1 การฟัง	0	1	2	3	4	5
2.2 การพูด	0	1	2	3	4	5
2.3 การอ่าน	0	1	2	3	4	5
2.4 การเขียน	0	1	2	3	4	5

3. วัตถุประสงค์การฟัง

3.1 ฟังการบรรยายในชั้นเรียน	0	1	2	3	4	5
3.2 ฟังการบรรยายพิเศษ	0	1	2	3	4	5
3.3 ฟังการสัมมนา	0	1	2	3	4	5
3.4 อื่นๆ (โปรดระบุ) _____	0	1	2	3	4	5

4. วัตถุประสงค์การพูด

4.1 นำเสนอโครงการ	0	1	2	3	4	5
4.2 อภิปรายกลุ่ม	0	1	2	3	4	5
4.3 สนทนากับนักศึกษาต่างชาติ	0	1	2	3	4	5
4.4 สนทนากับอาจารย์ต่างชาติ	0	1	2	3	4	5
4.5 อื่นๆ (โปรดระบุ) _____	0	1	2	3	4	5

5. ประเภทของสื่อที่อ่าน

5.1 คำราที่เป็นภาษาอังกฤษ	0	1	2	3	4	5
5.2 บทความวิชาการ/วิจัย	0	1	2	3	4	5
5.3 หนังสือพิมพ์	0	1	2	3	4	5
5.4 Power Point	0	1	2	3	4	5
5.5 CAI	0	1	2	3	4	5
5.6 INTERNET	0	1	2	3	4	5
5.7 อื่นๆ (โปรดระบุ) _____	0	1	2	3	4	5

6. วัตถุประสงค์การเขียน

6.1 เขียนรายงาน	0	1	2	3	4	5
6.2 เขียนโครงการ	0	1	2	3	4	5
6.3 เตรียมสื่อประกอบการนำเสนอ เช่น Power Point	0	1	2	3	4	5
6.4 เขียนตอบข้อสอบแบบบรรยาย	0	1	2	3	4	5
6.5 อื่นๆ (โปรดระบุ) _____	0	1	2	3	4	5

7. เพื่อประโยชน์ในการเรียนวิชาเอก นักศึกษาต้องการทักษะและความรู้ใด เพิ่มเติมในวิชาเลือกภาษาอังกฤษของภาควิชาภาษาและ ภาษาศาสตร์

7.1 การฟัง	0	1	2	3	4	5
7.2 การพูด	0	1	2	3	4	5
7.3 การอ่าน	0	1	2	3	4	5
7.4 การเขียน	0	1	2	3	4	5
7.5 คำศัพท์	0	1	2	3	4	5
7.6 ไวยากรณ์	0	1	2	3	4	5

8. ลักษณะรายวิชาเลือกที่ท่านสนใจ

8.1 สอดคล้องกับการเรียนในสาขาวิชาเอก	0	1	2	3	4	5
8.2 เตรียมความพร้อมสำหรับการศึกษาค้นคว้า	0	1	2	3	4	5
8.3 เตรียมความพร้อมเพื่อการสมัครงาน	0	1	2	3	4	5
8.4 สามารถใช้ในชีวิตประจำวันและการทำงานทั่วไปได้	0	1	2	3	4	5
8.5 อื่นๆ (โปรดระบุ) _____	0	1	2	3	4	5

9. ความต้องการอื่นๆและข้อเสนอแนะในวิชาเลือกภาษาอังกฤษของภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์

ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งในความร่วมมือตอบแบบสอบถามชุดนี้

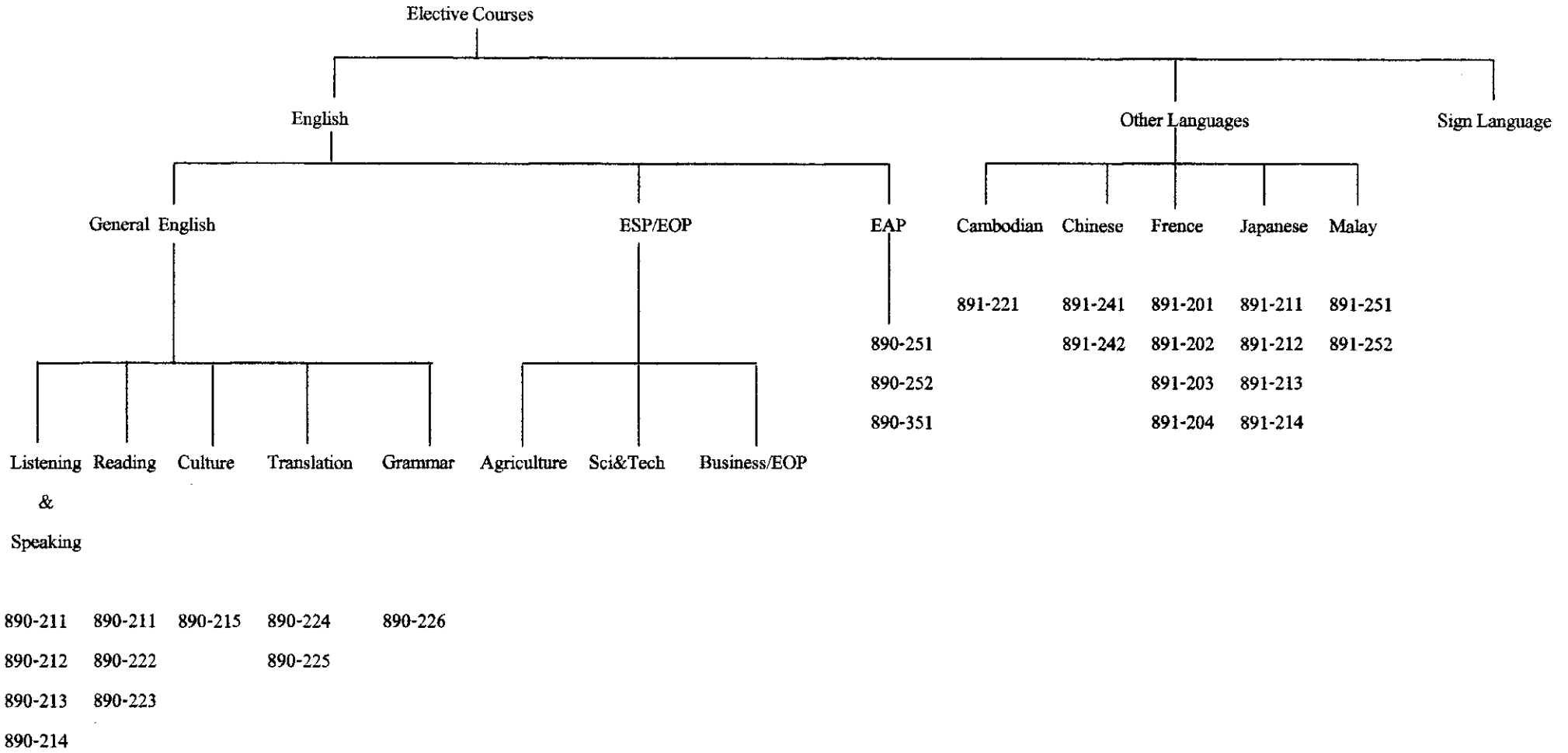
คณะผู้วิจัย ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ภาคผนวก ฉ
คำถามในแบบสัมภาษณ์

1. ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ มีหลักการในการเปิดรายวิชาเลือกแต่ละภาคเรียนอย่างไร
2. ภาระงานสอนมีส่วนในการกำหนดการเปิดรายวิชาเลือกหรือไม่ อย่างไร
3. อาจารย์เจ้าของรายวิชาเลือกภาษาอังกฤษ มีส่วนในการตัดสินใจการเปิดสอนรายวิชาเลือกแต่ละภาคเรียนหรือไม่
4. การเปิดรายวิชาเลือกใหม่ มีเกณฑ์ในการเปิดอย่างไร
5. ปัจจัยต่อไปนี้มีผลกระทบต่อ การเปิดและปิด รายวิชาเลือกหรือไม่
 - 5.1 จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียน
 - 5.2 จำนวนห้องปฏิบัติการทางภาษา
 - 5.3 ภาระงานสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน
 - 5.4 จำนวนอาจารย์ชาวต่างประเทศ
 - 5.5 คณะอื่นขอให้เปิดวิชาเลือกนั้น ๆ

ภาคผนวก ข

แผนผังวิชาเลือกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

ESP = English for Specific Purposes

EOP = English for Occupational Purposes

EAP = English for Academic Purposes